

**ISPARTA KOŞULLARINDA ÜÇ FARKLI
LOKASYONDA ÜSTÜN VERİM VE
TEKNOLOJİK ÖZELLİKLERE SAHİP
DOMATES ÇEŞİTLERİNİN BELİRLENMESİ**

Seçkin GARGIN

**Yüksek Lisans Tezi
BAHÇE BİTKİLERİ ANABİLİM DALI
Isparta- 2006**

T.C.

SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

ISPARTA KOŞULLARINDA ÜÇ FARKLI
LOKASYONDA ÜSTÜN VERİM VE
TEKNOLOJİK ÖZELLİKLERE SAHİP
DOMATES ÇEŞİTLERİNİN BELİRLENMESİ

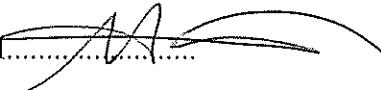
Seçkin GARGIN

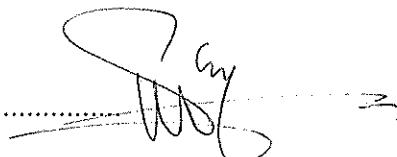
Danışman: Prof. Dr. Hüseyin PADEM

YÜKSEK LİSANS TEZİ
BAHÇE BİTKİLERİ ANABİLİM DALI
ISPARTA - 2006

Fen Bilimleri Müdürlüğüne

Bu çalışma jürimiz tarafından BAHÇE BİTKİLERİ ANABİLİM DALI'nda YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Başkan ..Prof. Dr. Hüseyin PADEM.....

Üye ..Doç. Dr. Mustafa PAKSOY.....

Üye ..Yard. Doç. Dr. Adem KARATAŞ.....

ONAY

Bu tez 30/11/2006 tarihinde yapılan tez savunma sınavı sonucunda, yukarıdaki jüri üyeleri tarafından kabul edilmiştir.

..../..../200

Prof. Dr.Fatma GÖKTEPE
Enstitü Müdürü

İÇİNDEKİLER

Sayfa

İÇİNDEKİLER.....	i
ÖZET.....	iii
ABSTRACT	iii
TEŞEKKÜR	v
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	vi
ÇİZELGELER DİZİNİ	vii
1. GİRİŞ	1
2. KAYNAK BİLGİSİ	5
3. MATERİYAL VE METOT	15
3.1. Araştırma Yerlerinin İklim Özellikleri.....	15
3.2. Araştırma Yerlerinin Toprak Özellikleri.....	19
3.3. Materyal	21
3.4. Metot	23
3.5. Bakım İşleri.....	23
3.6. Toplam Verimin Belirlenmesi.....	24
3.7. Salça Veriminin Belirlenmesi	24
3.8. Erkenci Veriminin Belirlenmesi	24
3.9. Ortalama Meyve Ağırlığının Belirlenmesi.....	24
3.10. Meyve Sertliğinin (Delinme Direnci) Belirlenmesi.....	24
3.11. Örneklerin Analize Hazırlanması	25
3.12. Suda Çözünebilir Kuru Madde (Brix) Tayini	25
3.13. pH Tayini	25
3.14. Renk Tayini.....	25
3.15. Askorbik Asit (Vitamin C) Tayini	25
3.16 Bitki Gelişme ve Fiziksel Özellikleri.....	26
3.17. İstatistiksel Analizler.....	28
4. BULGULAR.....	29
4. 1. Toplam Verim	36
4. 2. Salça Verimi	38
4. 3. Erkenci Verim	40

4. 4. Ortalama Meyve Ağırlığı.....	42
4. 5. Meyve Sertliği (Delinme Direnci).....	44
4. 6. Brix (Suda Çözünebilir Kuru Madde).....	46
4. 7. pH.....	48
4. 8. Renk.....	50
4. 9. Askorbik Asit (Vitamin C).....	52
5. TARTIŞMA VE SONUÇ	54
6. KAYNAKLAR	59
EKLER.....	63
ÖZGEÇMİŞ	71

ÖZET

İSPARTA KOŞULLARINDA ÜÇ FARKLI LOKASYONDA ÜSTÜN VERİM VE TEKNOLOJİK ÖZELLİKLERE SAHİP DOMATES ÇEŞİTLERİNİN BELİRLENMESİ

Bu araştırma, Göller Bölgesi ekolojik şartlarına uygun üstün verim ve teknolojik özelliklere sahip salçalık domates çeşitlerinin belirlenmesi amacıyla, Eğirdir, Atabey ve Şarkikaraağaç ilçeleri Eğirdir Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsü, Atabey Elça A.Ş. ve Şarkikaraağaç Yeniköy lokasyonlarında ki deneme alanlarında yapılmıştır.

Denemede kullanılan 37 adet domates çeşidi Özel Tohum Firmaları, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Araştırma Enstitüleri, Fide Üreten Şirketler ve Elça A.Ş.'den temin edilmiştir.

Salçalık domates çeşitlerinin her üç lokasyonda araştırmada sonunda her lokasyon için toplam verim, salça verimi, erkenci verim, ortalama meyve ağırlığı, delinme direnci, suda çözünebilir kuru madde (brix), pH, renk değerleri, askorbik asit (vitamin C) kriterleri, bitki ve meyvelerin fiziksel özelliklerini incelenmiştir.

Her üç lokasyon da Shasta F1 (9388 kg/da), VF6203 F1 (8617 kg/da), Cinthia F1 (8599 kg/da) çeşitleri en yüksek toplam verimli olarak ilk grupta yer almışlardır.

En yüksek Teorik salça verimi her 3 lokasyon için Shasta F1 çeşidinden elde edilmiştir. En yüksek teorik salça verimi bakımından tüm lokasyonlarda Shasta F1 (2722 kg/da), Cinthia F1 (2494 kg/da), Hypeel F1 (2440 kg/da) ilk üç sıraya girmiştir.

ANAHTAR KELİMELER: Salçalık Domates, Çeşit, Verim, Kalite

ABSTRACT**DETERMINATION OF SUPERIOR TOMATO VARIETIES AT THREE DIFFERENT LOCATIONS OF ISPARTA**

This research had been conducted to determine superior tomato varieties for Isparta Region at three different locations of Isparta which have different climate conditions and ecological condititons. Locations were Eğirdir Province's Eğirdir Horticultural Institute, Atabey town's Elça A.Ş., Şarkikaraağaç town's Yeniköy village farmlands.

37 tomato varieties were researched at every location in this study. These varities were provided from seed producer companies, research institutes, seedling producers, and Elça A.Ş. company.

For every location pyhsical and morphologic characteristics of plant and fruit were determined and analyses below were done for each variety. These analyses were total yield, earlier yield, tomaté paste yield, average fruit weight, fruit firmness, brix, ph, colour determination, ascorbic acid contents.

Maximum total yield for Eğirdir, Atabey and Şarkikaraağaç was evaluated from Shasta F1 variety Shasta F1 (9388 kg/da), VF6203 F1 (8617 kg/da), Cinthia F1 (8599 kg/da), were the first group which has the best total yield.

Maximum paste yield was obtained from Shasta F1 variety for three locations, Shasta F1 (2722 kg/da), Cinthia F1 (2494 kg/da), Hypeel F1 (2440 kg/da) were varities for the first third of paste yield.

KEY WORDS: Tomato For Industry, Variety, Yield, Quality

TEŞEKKÜR

Araştırmamın her aşamasında gerekli ilgi, destek, yapıcı eleştiri ve önerilerde bulunan Danışman Hocam Sayın Prof. Dr. Hüseyin PADEM'e başta olmak üzere Yrd. Doç. Dr. Adem KARATAŞ'a, 1045-YL-05 numaralı proje desteği ile Süleyman Demirel Üniversitesi Bilimsel Araştırma Yönetim Birimine, Enstitüümüz Ziraat Yüksek Mühendisi Enver Murat DOLUNAY'a ve çalışmanın yürütülmesinde yardımcı olan diğer personele, Atabey İlçesi Elça A.Ş. Salça Fabrikası yetkililerine, Ziraat Mühendisi Hasan BAĞCI'ya ve Şarkikaraağaç lokasyonundaki arazi temini ve yardımlarından dolayı Muammer TOMBUL ve ailesine, tohum temininde yardımcı olan firmalara, Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsüne, Arş. Gör. Halime ÜNLÜ ve Hüsnü ÜNLÜ'ye araştırmamın her safhasında maddi manevi yardımlarını esirgemeyen herkese teşekkür ederim.

Araştırma sonuçlarının ilgili araştıracı ve üretilcilere faydalı olmasını temenni ederim.

Isparta, 2006
Seçkin GARGIN

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 3. 1. Isparta İli Haritası 17

ÇİZELGELER DİZİNİ

Çizelge 2. 1. 100 g Domates Meyvesinin Bileşimleri ve Oranları	8
Çizelge 3.1.1 İsparta İlinin Uzun Yıllar Ortalamasına Ait İklim Verileri	18
Çizelge 3.1.2 Eğirdir Lokasyonun 2004 Yılına Ait İklim Verileri	18
Çizelge 3.1.3 Elça A.Ş. Lokasyonun 2004 Yılına Ait İklim Verileri	19
Çizelge 3.1.4 Şarkikaraağaç Lokasyonun 2004 Yılına Ait İklim Verileri	19
Çizelge 3.2.1 Lokasyonların Eğirdir, Atabey, Şarkikaraağaç Topraklarının Bazı Fiziksel ve Kimyasal Özellikleri.....	20
Çizelge 3.3.1 Denemedede Kullanılan Çeşitlerin Kaynakları.....	22
Çizelge 3.3.2 Araştırmada Yer Alan Çeşitlerin Fide Dikimi ve Hasat Tarihleri....	23
Çizelge 4.1 Çeşitlerin Eğirdir İlçesi Lokasyonu Bitki Gelişme Özellikleri	30
Çizelge 4.2 Çeşitlerin Atabey İlçesi Bitki Gelişme Özellikleri	31
Çizelge 4.3 Çeşitlerin Şarkikaraağaç İlçesi Lokasyonu Bitki Gelişme Özellikleri	32
Çizelge 4.4 Çeşitlerin Eğirdir İlçesi Lokasyonu Verim, Salça Verimi, Erkenci Verim, Ortalama Meyve Ağırlığı ve Meyve Sertliği Analiz Sonuçları Brix, pH, Renk ve Vitamin C Sonuçları	33
Çizelge 4.5 Çeşitlerin Atabey İlçesi Lokasyonu Verim, Salça Verimi, Erkenci Verim, Ortalama Meyve Ağırlığı ve Meyve Sertliği Analiz Sonuçları Brix, pH, Renk ve Vitamin C Sonuçları	34
Çizelge 4.6 Çeşitlerin Şarkikaraağaç İlçesi Lokasyonu Verim, Salça Verimi, Erkenci Verim, Ortalama Meyve Ağırlığı ve Meyve Sertliği Analiz Sonuçları Brix, pH, Renk ve Vitamin C Sonuçları	35
Çizelge 4.7.1 Toplam Verim İstatistik Analiz Sonuçları	36
Çizelge 4.7.2 Salça Verimi İstatistik Analiz Sonuçları	38
Çizelge 4.7.3 Erkenci Verim İstatistik Analiz Sonuçları	40
Çizelge 4.7.4 Ortalama Meyve Ağırlığı İstatistik Analiz Sonuçları	42
Çizelge 4.7.5 Delinme Direnci Sertlik İstatistik Analiz Sonuçları	44
Çizelge 4.7.6 Brix İstatistik Analiz Sonuçları	46
Çizelge 4.7.7 pH İstatistik Analiz Sonuçları	48
Çizelge 4.7.8 Renk Değerleri İstatistik Analiz Sonuçları	50
Çizelge 4.7.9 Askorbik Asit (vitamin C) İstatistik Analiz Sonuçları	52

1. GİRİŞ

Ülkemiz birçok sebze türünün aynı dönemlerde yetiştirilmesine olanak sağlayan iklim ve toprak özelliklerine sahiptir. Domates ülkemizde ve dünyada sevilen ve en çok üretimi yapılan sebze türlerinden birisidir.

Domates birçok sanayi dalına (salça, ketçap, turşu, konserve v.s.) hammadde sağlamaşının yanı sıra, zengin besin içeriği ve çok yüksek miktarlarda tüketimi ile önem arz etmektedir. Bu nedenlerle domatesin tarımı her geçen gün artmaktadır. Hem 12 ay boyunca taze tüketimde soframalarda tüketilmesi, hem de sanayilik domatesin ihracatı yapılan ürünlerimiz arasında yer alması; yaz üretim dönemi dışında domatese talebin oluşu, domates üretimini sürekli kılmayı gerektirmektedir. Günümüz şartlarında istenilen renk, aroma, asitlik, sertlik, suda çözünebilir kuru madde içeriği gibi kriterler için domates çeşitleri araştırılmaktadır. Domatesten karlılık ekolojilere uygun yüksek verimli çeşitlerin belirlenmesi ile gerçekleştirilebilir. Son yıllarda sanayi domatesi üretiminde verim ve kaliteyi artırmak için en önemli unsur olan çeşit seçimi ön plana çıkmıştır.

Sanayilik domates üretimi ülkemizde tarım ürünleri içinde önemli yer tutmaktadır. Türkiye Dünya toplam domates üretiminde 9.700.000 ton ile Çin ve A.B.D.'den sonra 3. sırada yer almaktadır (Anonim, 2005). Ülkemiz Amitom (Akdeniz Bölgesi domates üretici ülkeler) ülkeleri içinde işlenen domatesin % 13'ünü üretmektedir. Son 5 yılın işlenmiş sanayi domatesi yıllık ortalama miktarı ülkemiz için 1.565.000 ton/yıldır. Amitom'un 1978 yılından kurulması ile başlayan süreçde Türkiye başlangıç oranını 4'e katlamıştır. İspanya, Tunus ve Türkiye üretimi en çok artan Akdeniz ülkeleridir. 2005 yılında Türkiye'de 1.626.000 ton domates işlenmiş, bundan 269.000 ton salça, 11.000 ton kubik parça domates ve 8.000 ton kurutulmuş domates üretilmiştir. Türkiye sahip olduğu yıllık 600 bin tonu aşan domates salçası üretim kapasitesiyle, İtalya'dan, sonra Avrupa'da ikinci sırada, Dünya'da ise A.B.D. ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin ardından dördüncü sırada yer almaktadır. İşlenmiş meyve ve sebzede ihracat lokomotifi konumundaki sektör, özellikle yurtdisinde

sözleşmeli tarımın yerleşmesine önemli ölçüde katkıda bulunmaktadır (Anonim, 2006 a).

Türkiye'de ilk domates salçası üretim tesisi 1955 yılında Bursa'da kurulmuştur. Bugün 60'ın üzerinde işletme ve tesiste konserve sanayinin diğer ürünleri, reçel-marmelat, turşu v.b. mamüllerin yanı sıra, ağırlıklı olarak domates salçası üretilmektedir. Tesisler çoğunlukla Marmara Bölgesindedir. Domates üretimi ve işlemesi Marmara Bölgesinde, Ege Bölgesinde Bursa, İzmir ve Kuzey Ege sınırında yoğunlaşmış olup, Trakya ve Orta Anadolu'da da küçük işletmeler vardır. Ülkemizde salçalık üretimi için ilk modern dikim Migros-İsviçre-Tat A.Ş. ile 1968'de yapılmıştır. Ülkemiz'de yetiştirilen yaklaşık 9.5 milyon domatesin % 20'si işlenirken, kalan miktar taze tüketimde kullanılmaktadır, işlenen toplam miktarın % 80'i salça, % 15'i konserve domates imalatı için, kalan kısmı ise ketçap, domates suyu v.b. domates ürünlerinin imalatında yer almaktadır. Domates yetiştirciliği Türkiye'nin tümünde mümkün olmakla birlikte, sanayi tipi domates üretimi iklimin üretim için çok yoğun olduğu Marmara ve Ege Bölgelerinde özellikle de Balıkesir, Bursa ve Çanakkale illerinde yoğunlaşmıştır. Türkiye'de endüstriyel domates üretimi 1998 yılında, bir önceki yıla göre önemli ölçüde artış göstermiştir. Bu artışın nedeni, iklim koşullarının daha önceki yillara nazaran iyi olmasından kaynaklanmaktadır (Anonim, 2006 a).

Hızla gelişen endüstriye 1970'den sonra devletin katkısı olmuş işleme kapasitesi 270.000 tona günümüzde çıkmıştır. Üretim % 80 oranında fabrika ve çiftçi arası sözleşme esasına dayanır. Tohumlar fabrikalarca F1 çeşitler arasından seçilip çiftçiye sunulur. Hasat sezonu Temmuz ayında başlamakla birlikte erkenci çeşitler ile Ekim ayının ortasına kadar uzamaktadır. Hasat hala el ile yapılmaktadır. Genel olarak ilk hasat domateslerin yarısının erdiğinde yapılır. Damlama sulama sistemi pahalı görülmesine rağmen % 60-70 oranında kullanılmaktadır. 90'lı yılların başında endüstri büyük bir reorganizasyona girmiştir. Fakat 2001 yılında oluşan finansal kriz çoğu işletmenin kapanmasına neden olmuştur (Anonim, 2006).

Türkiye ürünleri Japonya ve Rusya'ya ihracat etmektedir. Avrupa'ya gümrükdeki vergiler nedeniyle Avrupa'ya ihracat düşmüştür. Arap ülkelerine ve eski Sovyet bloğu ülkelerine salça ihracatında yapılabırlığı söz konusudur (Anonim, 2006).

Ülkemiz domates salçası sanayinde ihracata yönelik bir sektördür. 1967 yılında 3 ton gibi sembolik bir rakam ile başlayan salça ihracatımız, 1997 yılından önce sadece 1989 yılında 150 000 tonun üzerine çıkabilmiş, mübakip yıllarda Körfez krizi ve A.B.D.'nin sanayi tipi domates üretiminin teşvik etmesiyle 120 000 ton düzeylerinde seyretmiştir. Bununla birlikte, 1997 yılında 160 000 ton düzeyine ulaşan salça ihracatımız, 1998 yılında % 6'lık bir artışla 170 000 tona ulaşmış 1999 ve 2000 yıllarında 171 000 tonu aşmıştır. Birim ihracat fiyatımız 2004 yılında 730 dolar/ton 2005 yılında 817 dolar/ton seviyesine yükselmiştir (Sarıçalı, 2006).

Dünya'da salça üretimi başta A.B.D. olmak üzere, İtalya, Türkiye, Yunanistan, Şili, Portekiz, gibi ülkelerde gerçekleşmektedir. 1990 yılından önce A.B.D. büyük ithalatçı durumundayken, domates üretiminin artırılması, yeni tesislerin kurulmasıyla hem A.B.D. iç pazarındaki hemde dünya salça pazarındaki dengeler değişmiş, A.B.D.'nin üretiminin artırması yanı sıra Çin Halk Cumhuriyetinin dünya salça pazarlarınınabol miktarda ve düşük fiyatla salça sürmesi sonucunda dünyada son yıllarda domates salçası stokları artmış ve salça fiyatları görülmemiş oranda düşmüştür. FAO kayıtlarına göre Türkiye'nin, dünya domates salçası ihracatından aldığı pay 1999 yılında % 9.8 iken bu pay 2001 yılında % 6.9'a 2003 yılında ise % 6.8'e gerilemiştir. Dünya salça ihracatı 1994 -1999 yıllarında değer olarak % 29 artmış olup, bu artışın temel nedeni Türkiye, Şili, Tunus, İspanya ve Çin'in ihracatında görülen artışlar olmuştur. Çin Halk Cumhuriyetinin sürekli dünya piyasalarına dampingli fiyatlarla girmesi etkili olmuştur. İhracaatda en önemli rakiplerimiz olan İtalya, Yunanistan, İspanya ve Portekiz en büyük ithalatçıların bulunduğu AB'nin tam üyesi olma avantajını iyi değerlendirmektedir (Sarıçalı 2006).

Bölgemizde sulanabilir tarım alanlarının varlığı ve her yıl genişlemekte oluşu, domates tarımını yoğun bir şekilde artırmıştır. Üretilen domatesin değerlendirilmesi amacıyla yönelik olarak ilimizde 1995 yılında Elça A.Ş. salça fabrikası kurulmuş

olup, fabrika çiftçilere sözleşmeli tarım esasına dayalı üretim yaptırmaktadır. Ülkemiz ekonomisine ve özellikle ilimiz domates üreticisine ekonomik katkısı nedeniyle bu konu üzerinde çalışılması ve güncellenmesi gerekliliği görülmektedir. Çalışmamız bugüne kadar yapılan çalışmaların güncellemesi ve ayrıca daha önce hiç çalışmamış farklı bir ekolojide bulunan Şarkikaraağaç lokasyonunu içermektedir. Farklı ekolojilerde yeni çeşitlerle daha uzun vejetasyon aralığında üretim yapılması doğaldır. Çeşitlerin farklı ekolojide güncellenmesi, üretim periyodunun uzatılması, verim miktarının arttırılması, kalite unsurlarının yükseltilmesi v.b. kriterlerin tümünün araştırılması önemlidir. Verimi ve kaliteyi yükseltme amacıyla tohum üreticisi firmalar, kamu kuruluşları ve üniversiteler aracılığıyla piyasaya sürekli yeni domates çeşitlerini üreticinin, tüketicinin, satıcının isteklerine uygun çeşitlerin sunulması için araştırmanın yapılmasına karar verilmiştir. Bu sebeple bu yeni çeşitlerin yeni lokasyonlarda performanslarının, uyum kabiliyetlerinin araştırılması bir zorunluluk halini almıştır. Ayrıca hammadde ihtiyacı olan işleme kuruluşlarına hammadde temini daha uzun periyotta sağlanması da ekonomik karlılık yönüyle gereklidir. Yoğun domates tarımının yapıldığı ve sözleşmeli üretimin uygulandığı ilimizde, farklı ekolojilerde istenilen amaca uygun olarak, çeşitler ve özellikleri belirlenecektir.

Çalışmada ülkemiz de Göller Yöresi Isparta ilinde yapılan sanayi domatesi üretiminde değişen ihtiyaçlara cevap verecek en iyi çeşitlerin belirlenmesi ve uygulamaya aktarılması amaçlanmıştır.

2. KAYNAK ÖZETLERİ

Cumhuriyetin ilk yıllarda yaklaşık 100.000 ha olan sebze ekim alanları bugün 700.000 ha'a, 1 000 000 ton olan sebze üretimi ise yaklaşık 20 000 000 tonun üzerine çıkmıştır (Şeniz, 1992). Salça üretimimiz ise 300.000 tondur (Vural vd., 1992, Anaç vd., 1992). Bunun da 200 000 tonu ihracat edilirken (Yoltaş vd., 1993) geri kalan 100 000 tonu yurtiçinde tüketilmektedir. Ülkemiz ihracatında önemli yer tutan domates salçasının hammaddesi olan domates üretiminde dünya ülkeleri arasında ABD ve İtalya'dan sonra 3. sırada yer almaktadır (Vural vd., 1992). Dünya sanayi domates üretiminin % 42'sini ABD, % 17'sini İtalya, % 6'sını Türkiye gerçekleştirmektedir (McNeil ve Strzlecki, 1996). Domatesin sanayilik kullanım oranı 1990-1993 yılları arasında ABD'de % 77-78, İtalya'da % 62-70 arasında değişirken, Türkiye'de %17-25 arasında kalmıştır, yani ülkemizde yetişirilen domates ürünün ancak 1/4 ü veya 1/5'i sanayide kullanıma ayrılmaktadır (Erkan vd., 1996). Dünyada 2005 yılında toplam 4 550 719 ha alanda toplam 125 015 792 ton domates üretimi yapılmış olup, Türkiye'de ise 260 000 ha alanda 9 700 000 ton üretim gerçekleştirılmıştır (Anonim, 2005). Sanayilik domates üretimi ülkemizde tarım ürünlerini içinde önemli yer tutmaktadır. 2005 yılında ABD'nin 12 760 000 ton Çin'in ise 31 644 403 ton domates üretimi vardır. Çin'in üretim miktarında 2. sıraya yerleşmesi dikkat çekicidir. Dünya toplam domates üretiminde 9 700 000 ton ile Çin ve A.B.D.'den sonra 3. sırada yer almaktadır (Anonim, 2005). Birim alandan alınan verim normalden az olmasına karşılık, ucuz işgücü ve arazinin bol oluşu ve girdilerin düşük yansımıası Çin'i sektörde etkili konuma getirmiştir. Domates üretiminde ABD ve Çin'den sonra 3. sırada yer alan ülkemizin sanayi dalında da bekleneni elde edebilmesi için yeni ürün çeşitlerini artırması, kalite düzeltici, maliyet düşürücü ve uluslararası standartlara uygun üretim yapması gerekmektedir (Sarıçalı, 2006).

Domates *Angiosperm* (kapalı tohumlular) kısmının, *Dicotyledoneae* (çift çenekliler) sınıfında, *Sympetale* (bitişik taç yapraklılar) alt sınıfının bazı yazarlara göre *Tubiflorae* takımı bazı yazarlara göre ise *Personatae* takımının *Solanaceae* familyasının *Lycopersicon* cinsine dahildir. (Günay, 1992), Thompson'a göre, domates adının *Lycopersicon esculentum* Mill. ve *Solanum* kelimesinin latince'de *Solari*'den geldiğini; *Lycopersicon*'un ise *Lycos*; kurt ve *persicos*; elma kelimelerinin birleşmesiyle oluştuğunu belirtmektedir. Ayrıca bu bitki için Meksika

kabilelerinin Tomati adını kullandığını, Tomati kelimesinin Güney Amerika menşeli olup Aztec lisanında Zizomate ve Zitotamete kelimesinden çıktığını belirtmektedir.

Domatesin gen merkezi Peru olmasına rağmen yüksek sıcaklıklardan pek hoşlanmaz. Domatesin en iyi geliştiği sıcaklık derecesi 17- 27 °C'dir. Sıcaklığın 13 °C'nin altına düşmesi ve 30 °C'nin üzerine çıkması ile bitki büyümeyi, çiçek tozu oluşumu, çiçek tozu canlılığı ve çimlenme yeteneği azalmaktadır, daha sonra da sekteye uğramaktadır (Abak ve Çürük, 1995). Anadolu'da domates 100 yıldan beri tanınmaktadır. Domates ilk defa Güney bölgelerinden giriş yapmış ve buralardan da iç bölgelere yayılmıştır (Bayraktar 1953).

Gerek taze ve gerekse gıda endüstrisinde işlendikten sonra tüketilen domatesin özellikle Ege, Marmara ve Akdeniz bölgelerinde yoğun olarak üretildiği dikkat çekmektedir (Erkan vd., 1992). Isparta ili ortalama yıllık sıcaklık ortalaması 12.1 °C olduğundan ve yaz ayı maksimum sıcaklığı ortalaması 25°C'nin üzerine çıkmadığından (Utku, 1990) dolayı domates üretimine uygundur. Isparta'da domates üretim alanı 19.846 ha'ya ulaşmış 70.332 ton domates üretilmiştir (Anonim, 2004). Domates ılık iklim sebzeleridir. Uzun bir yetişme devresi ister. 14 °C'nin altında meyve bağlamaz. - 2 °C'de bitki tamamen zararlanır. Sıcaklığın 35 °C'nin üzerine çıktığı zaman döllenme yetersizliği söz konusudur (Şeniz, 1992). Domatesin iyi gelişim gösterebilmesi için hava nispi nemi % 65-70, günlük nem dalgalanması % 50-80 arasında olmalıdır (Akıllı, 1984). Domates ışığa çok ihtiyaç duyar. Domates meyvelerinin gelişmesinde ışık ve sıcaklık arasında bir ilişki vardır (Günay, 1992).

Domates dikim alanlarında dikim sıklığı önemlidir. Sürmeli'ye (1987) göre iyi dikim için, sıra arası mesafe 135-150, sıra üzeri mesafe ise 40-75 cm olmalıdır. Bitkilere verilen ara artıkça, ürün miktarı artar, erkencilik olur, meyvelerde irilik artar, dekarda verim de azalma meydana gelir (Günay, 1992).

Yoltaş ve Ark. (1993), çift sıralı yetiştirilen domateslerin salça verimi üzerine olan etkisini incelemiştir, 25 ve 30 cm sıra sıra arası mesafesi ile dikilen domateslerde birim alandan en yüksek salça verimini elde etmişlerdir.

İklimin ve toprak koşullarının bu kadar uygunluğuna karşın Isparta'da üretim alanı ve ürün miktarı olarak istenilen seviyeye gelinmemiştir. Bu potansiyelin değerlendirilmesi yeni alanlarda daha uzun zamanı kapsayan üretim yapılmış olanakları araştırılıp değerlendirilmelidir.

Salça sanayisi sorunlarının giderek büyüdüğü dünyada, üçüncü büyük üretici olan ülkemizin bu sorunların dışında kalması elbette ki mümkün değildir. Ülkemizde sanayi domatesi üretimi yapan kuruluşlar, üretim ve işleme teknikleri yönünden çok gelişmiş olan ülkeler ile rekabet ederek, ürünlerini satabilmek için yoğun çabalar göstermektedir. Bu ülkeler ile rekabet edebilmemiz ancak, maliyeti düşük ve kalitesi yüksek olan üretim ile gerçekleştirilebilir. Arzu edilen hedeflere ulaşabilmek için üretimin her aşamasına ait yoğun araştırmaların yapılması gerekmektedir (Vural vd., 1993).

Hem taze tüketimde hem de işleme sanayi için önemli olan domatesin üretim periyodunda düzenli ürün ihtiyacı yüksek verim ve ticari pazarlanabilirliği önemlidir. Son yıllarda sanayi domates üretiminde görülen gelişmeler içinde en dinamik unsur, çeşitler düzeyinde olmuş ve olmaktadır. Sanayi domatesinde istenilen özelliklerin aynı genotipte toplanması arzulanmakta ve bu amaçla, ıslah çalışmaları sürdürülmekte ve yeni çeşitler geliştirilmektedir. Değişen ihtiyaçlara cevap verebilecek farklı ekolojilere uyumlu çok sayıda çeşidin bulunma şansının varlığı, konunun önemini bir kez daha açıkça göstermektedir (Akıllı vd., 1995).

Ülkemizin sanayi domatesi üretimi ve dış satımı alanlarında diğer ülkelerle rekabet edebilmesi veya en azından bulunduğu yeri koruyabilmesi, öncelikle kaliteli üretimin gerçekleşmesine bağlıdır. Tarımda kaliteli üretimin, üreticilere tarımsal tekniklerdeki yeniliklerin götürülmESİ ve benimsetilmesi ile gerek duyulan girdilerin zamanında ve etkin şekilde sağlanması ile ilişkili olduğu açıktır. Bunlara ek olarak üretimi yönlendirecek ve gerçeklestirecek olan üreticilerin eğitimleri ve yeniliklere olumlu bir şekilde yaklaşan bir yapıya kavuşturulması da son derece önem taşıyan bir konudur (Erkan vd., 1996). Sanayi domatesinde istenilen özelliklerin aynı çeşitte

toplanması arzulanmakta, ancak bu pratiğe tam anlamıyla aktarılamamaktadır. Bu nedenle ıslah faaliyetleri sürdürülüp yeni çeşitler elde edilmektedir.

Yurdumuzda modern domates salçası sanayisinin kuruluşu 1960-1965 yılları arasında başlamıştır (Başoğlu ve Köşker, 1980). Isparta yöresinde bu amaca yönelik 1995 yılında salça fabrikası kurulmuş olup sözleşmeli sistem ile kurulduğundan beri üretim yapmaktadır. Ayrıca Denizli Honaz'da da 1 adet salça fabrikası mevcuttur.

Domateslerde verim, çeşit ile birlikte yetiştirme ve bakım şartlarına bağlıdır. İyi bir çeşit ve uygun şartlarda açıkta yapılan yetiştirmelerde meyve iriliklerine göre kök başına 2-12 kilo arasında ürün alınabilmektedir. Dekara verim ise 4-12 ton arasında değişmektedir (Şeniz, 1992). Dekara verim son yıllarda geliştirilen çeşitlerde 20-25 tona ulaşmıştır. Isparta'da ise dekara verim salçalık domateslerde 1995 yılı sözleşmeli üreticilerde yaklaşık 2.5 ton, 1997 yılında ise 4 tondur. Salçalık domates üretiminde daha yüksek üretim değerlerine ulaşabileceğü kesindir.

Kaliteli salça üretiminde hammadde olarak kullanılan domateslerin kalitesi de önemlidir. İşlemeye uygun domates ürünlerinin kalite kriterleri, görünüşe ait faktörler (renk, kusur), tekstürel faktörler (meyve sertliği), aroma faktörleri (lezzet) ve laboratuarda analizle tespit edilen (brix, pH ve askorbik tayini v.b.) faktörlerle belirlenir (Potter, 1986). 100 g. domates meyvesinin içeriği besin miktarı Çizelge 2. 1'de verilmiştir (Frenkel ve Jen, 1989).

Çizelge 2. 1. 100 g domates meyvesinin bileşimleri ve oranları (Jen., 1989).

Bileşim	Oran
Kuru Madde, %	4.71-8.30
Vitamin A (IU)	833-1667
Vitamin B1 (μg)	16-80
Vitamin B2 (μg)	20-78
Vitamin B3 (μg)	280-340
Vitamin B6 (μg)	0.074-0.015
Nikotinik asit (mg)	3.0-8.5
Folik asit (μg)	7.4-8.6
Vitamin C (mg)	8.4-59
Potasium (mg)	92-376
Fosfor (mg)	7.7-53
Kalsiyum (mg)	4.0-21
Magnezyum (mg)	5.2-20.4
Sodyum (mg)	1.2-32.7
Demir (mg)	0.35-0.95
Aliminyum (mg)	0.5-2.95
Bor (mg)	0.04-0.13
Bakır (mg)	0.05-0.2
Kurşun (mg)	0.02—0.005
Manganez (mg)	0.04-0.3
Çinko (mg)	0-0.25
Klor (mg)	24-69
Kül (g)	0.51-070

Konya ekolojik şartlarına uygun domates çeşitlerinin belirlenmesi üzerine yapılan çalışmada, SC 2121 ve RF 17 çeşitleri kullanılmıştır. Çeşitler kalite ve kantite yönünden incelenerek en iyi çeşit tespit edilmiştir (Ecevit, 1986).

Avustralya'da yapılan hibrit ve standart sanayi domates adaptasyon çalışmalarında, çeşitler arasında önemli farklar tespit edilmesi yanında suda çözünebilir madde içeriğinin hibrit çeşitlerde standart çeşitlerden yüksek olduğu saptanmıştır (Ascroft ve Gurban, 1989). Araştırcı çeşit deneme çalışmalarının sebze ıslahının bir parçası olduğunu ve bu çalışmaların çeşitlerin bölgesel adaptasyonu, hastalıklara dayanıklılığı, meyve kalitesi ve çeşidin performansının tesbiti şeklinde yapılması gerekliliğini söylemiştir.

Salçalık domateslerin en önemli kalite kriterleri belirlenirken genellikle brix, pH, renk ve meyve sertliği faktörleri üzerinde durulmaktadır (Vural vd., 1992). Salçalık domates üretiminin verim ve kalite bakımından değerinin yükseltilmesi amacıyla Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi SANDOM (Sanayi Domatesi Üretimini Geliştirme Projesi) projesi kapsamında 1988 yılından 1996 yılına kadar denemeler yürütmüş ve en iyi çeşitleri bu anlamda belirlemişlerdir. Ege Üniversitesinde yürütülen SANDOM projesi denemeleri sonuçlarına göre çeşitlerin, meyve-salça verimi ve brix değerleri farklı lokasyonlarda önemli farklılık göstermiştir.

Her yıl, bir önceki yıl verim ve introdüksiyon denemelerinde yer alan çeşitler ilave ederek İzmir bölgesi ekolojik koşullarında çalışmalarını yapmışlardır. Araştırmacılar meyve verimi, brix ve salça verimi bakımından sırasıyla Merko-725 (11,286 kg/da), Brigade (%6) ve Nevada (2559 kg/da) çeşitlerini iyi çeşitler olarak belirlemiştir. Shasta çeşidinin hem meyve verim ve brix değerinin hem de salça veriminin sırasıyla (10,839 kg/da, %4, 1908 kg/da) yüksek olduğunu belirlemiştir (Vural vd., 1991). Yine Ege Üniversitesi'nde 1992 yılında yürütülen bir çalışmada meyve verimi ile Petpride-III (11,890 kg/da), brix değeri ile Brixy (%7), salça verimi ile de Nepapcel (2811kg/da) çeşitleri iyi çeşitler olarak tespit edilmiştir (Vural vd., 1992).

Sanayi domatesi üretimi çerçevesinde geciken hasadın verim ve kalite faktörlerine brix, pH ve renk etkisi üzerine SANDOM projesi çerçevesinde bir çalışma yapılmıştır. Deneme Rio Grande, Shasta ve Alta çeşitleri kullanılmıştır. İlk hasatta gecikmenin brix değerlerine etki yapmadığı, ikinci hasattaki gecikmenin ise brixi önemli derecede artırdığı tespit edilmiştir. pH'ın gecikme ile arttığı, renk değerlerinde ise ilk hasattaki gecikmenin bir etkisi olmazken, ikinci hasatta geciken hasadın renk değerlerinde artışa sebep olduğu saptanmıştır (Yoltaş ve Çakarız, 1993).

SANDOM projesi çerçevesinde Duman vd., (1995); Düzyaman vd., (1996) farklı çeşit ve lokasyonlarda adaptasyon denemeleri yapmışlardır. Sonuçta 1995 yılında meyve verimi, briks ve salça verimi bakımından sırası ile I-123 (9648 kg/da, Brixy (%7), XPH-12047 (1770 kg/da) çeşitleri en iyi çeşitler seçilirken 1996 yılında ise

Ndm-553 (12,911 kg/da), Tat-93-10 (%6) ve NDM-447 (1892 kg/da) en iyi çeşitler olarak tespit edilmişlerdir.

Mineral ve kümes hayvanları gübrelerinin salçalık domateslerin kalitesine etkisi (Pimpini vd., 1992) tarafından araştırılmıştır. Her iki gübrelemede de, sanayi domateslerin renginde bir iyileşmenin ve suda çözünebilir kuru madde miktarında da azalmanın olduğu tespit etmişlerdir. Sanayi domateslerinde salça verimi için en iyi sonuç kimyevi gübre karışımılarından (% 33,3 çiftlik gübresi ve 66,7 kimyevi gübreler) alınmıştır. Sadece kimyevi gübre uygulanan parsellerde pH'sı ve daha az elektriksel konduktivitesi düşük meyveler elde edildiğini belirtmişlerdir.

Amerika'da sulama ve azot uygulamalarının verim ve kalite üzerine etkileri araştırılmış ve hasattan 20 ila 40 gün önce sulamanın kesilmesine göre, 60 gün önce kesilmesi verim ve suda çözünebilir kuru madde miktarında önemli ölçüde azalmalara sebep olduğu tespit edilmiştir. Şayet 20 gün önce sulama kesilirse soyulabilir meyve oranının arttığı, bununla beraber 60 gün önce sulama kesilirse de ketçap ve pulp veriminin arttığı gözlenmiştir. Azot uygulamalarında ise hektara 168 kg N tatbiki ile en yüksek verim elde edilirken, bundan fazla N'un, verimi değiştirmediği halde soyulabilir meyve oranını artırdığı belirlenmiştir (May vd., 1994).

Chapin'e göre, damla sulama ile sulanan domateslerde meyve büyülüklüğü ve toplam verim artışı % 14-27 arasında olmalıdır. Fazla damla sulama kök bölgesindeki ve sıralar arasındaki tuz konsantrasyonu yükseltmektedir (Dernek, 1975).

Sanayilik 21 domates çeşidinin kabuklarının soyulabilme özelliklerini 4 yıl süre ile Amore vd., (1994) tarafından araştırılmıştır. Çalışmada domates çeşitlerinde görülen bazı hastalıkların yıllara bağlı olarak değiştığını, HF1 88- 049, Ranger, Long Red ve Italiapeel çeşitlerinin hem verimlilik ve hem de meyve soyulma durumlarının diğerlerine göre daha iyi olduğunu saptamışlardır.

Abak ve ark'nın (1996), 1992 ve 1993 yılları arasında Harran Ovasında yapmış oldukları denemelerde 7 çeşit sanayi domatesi kullanmışlar, bunlardan birinci yıl denemelerinde çeşitlerin teorik salça verimleri 1006- 1621 kg/da, ikinci yıl 400-1092 kg/da arasında değişmiş, her iki yılda da melezler salça veriminde belirgin üstünlük göstermişlerdir.

Bagett vd., (1995) Santian ve Roma çeşitlerinin melezlenmesi sonucu F₃ generasyonundan selekte edilmiş Oregon Star ve Oregon Pride çeşitleri ile bir çalışma yapmışlardır. Oregon Star bitkisi çalı formunda gelişmekte, meyve taşıyan 1. ve 2. boğumdaki salkımlardaki, ortalama meyve ağırlığının 230 g, Oregon Spring çeşidinde 127 g, Pickred çeşidinde 185 g ve Celebrity çeşidinde 200 g olduğunu belirlemiştir.

Sağlam ve Fidan, (1998) Tokat koşullarında ikinci ürün yetiştirciliği için uygun sanayilik domates çeşitlerinin belirlenmesi üzerinde yaptıkları çalışmada 60 domates çeşidi üzerinde çalışılmıştır. Araştırmacılar yöre ekolojik koşullarına göre en yüksek verimin Hope No 1 (6,59 ton/da), S5729 (BBS 10) (6,38 ton/da) ve RS 871711 (5,43 ton/da) çeşitlerinden elde edildiğini bulmuşlardır. Denemede ayrıca yeşil meyve verimi, meyve ağırlığı ve brix değerleri de tespit edilmiştir.

5 yıl süre ile Güneydoğu Tarımsal Araştırma Enstitüsü'nde yürütülen çalışmada, yurt içi ve dışından sağlanan 48 sanayi domates çeşidinin adaptasyon denemelerinde, ilk yıl 18 çeşit, daha sonra yapılan denemelerde de çeşitlerin fenolojik, pomolojik ve teknolojik özelliklerine göre 8 çeşit ümitvar olarak görülmüştür. Deneme sonunda, bütün kriterler dikkate alınarak yapılan değerlendirme sonucunda T₂ Improved, VF-198 ve Tivoli VGH 268 sanayi domates çeşitlerinin Güneydoğu Anadolu Bölgesi için uygun olduğu belirlenmiştir (Kaplan, 1998).

Padem ve Öcal (1997)'a göre bildirişlerinde meyve rengi, önemli kalite etmenlerinden birisidir. Bazı yaprak gübrelerinin sanayi domateslerinde verim ve bazı karakterler üzerine etkisi araştırılmış sonuçta, bazı yaprak gübrelerinin verim, meyve ağırlığı ve gövde çapını artırdığı tespit edilmiştir. Yine bütün uygulamaların

meyve sertliği, pH, brix ve vitamin C'yi istatistiki olarak etkilerken, renk üzerine ise etkilerinin olmadığını saptamıştır (Padem vd., 1998).

Padem ve Öcal (1997) farklı hü mik asitlerin salçalık domateslerin verim ve bazı meyve karakterleri üzerine etkini araştırmışlardır. Sonuç olarak, hü mik asitlerin verim, salça verimi, meyve ağırlığı, meyve sertliği ve gövde çapını olumlu yönde etkilediklerini belirlemişlerdir. Ayrıca, hü mik asit uygulamalarının meyvelerin pH, brix, vitamin C içeriğine etki ederken, renk içeriğine ise etki etmediğini saptamışlardır.

pH terimi etkili asitliği ve asitlik yoğunluğunu gösterir. Domatesde gerçek pH sterilazasyon süresini ve sıcaklığını etkiler. pH değeri azaldığında sterilazasyon için sıcaklık derecesi azalır. Sanayi için en uygun pH 4,2 ila 4,4 arasında, 4,5 den daha fazla pH'a sahip domateslerde sıcak işlemeye problemler gözükür (Kara ve Karaşahin, 1998).

Vassiliou ve Christou (1999) Yunanistan'ın güneybatı bölgesinde 10 sanayi domatesinde 3 yıl süreyle yaptıkları denemelerde en yüksek verimin Sprint (93,01 ton/ha), Bonus (93,01 ton/ha) ve Brigate (90,15 ton/da) çeşitlerinden elde edildiğini, verim ve brix bakımından çeşitler arasında istatistiki farklılıklar tespit ettiklerini bildirmektedirler.

Öcal (1999) 1997 yılında Isparta ekolojik koşullarına uygun üstün verim ve teknolojik özelliklere sahip salçalık domates çeşitlerinin belirlenmesi amacıyla, çeşitli tohumculuk firmalarından sağladığı 38 farklı salçalık domates çeşidi üzerinde durmuştur. Araştırma sonunda en yüksek verim (7403 kg/da) ve salça verimi 1842 kg/da) XPH 12066 çeşidine tespit edilmiştir. Ortalama meyve ağırlığının 110 gr ile SC 2121, pH'nın (4.40) Coudoulet, brix (%10,33) ve askorbik asit'in (23,667 mg/100 g) Sixtina, rengin 2,524 (a/b) T2 çeşitlerinde en yüksek olduğu saptanmıştır.

Kaynaş vd., (2000) 14 sanayilik domatesının Çanakkale Merkez ve Lapseki ilçelerinde verim ve kalite özelliklerini incelemiştir. Araştıracılar söz konusu

lokasyonlarda Rio Grande ve Rio Fuego çeşitlerinden en iyi sonuçların alındığını saptamışlardır.

Göller Bölgesinde yapılan bitkisel üretim çalışmalarında başta Eğirdir ve Beyşehir gölleri ile göletlerden getirilen sulama suyunun rantabl kullanabilmesi için de birim alandan az getirişi olan buğday, arpa gibi tarla bitkileri yerine ikame amacıyla da salçalık domates daha yaygın olarak yetiştirilebilir (Padem vd., 2001).

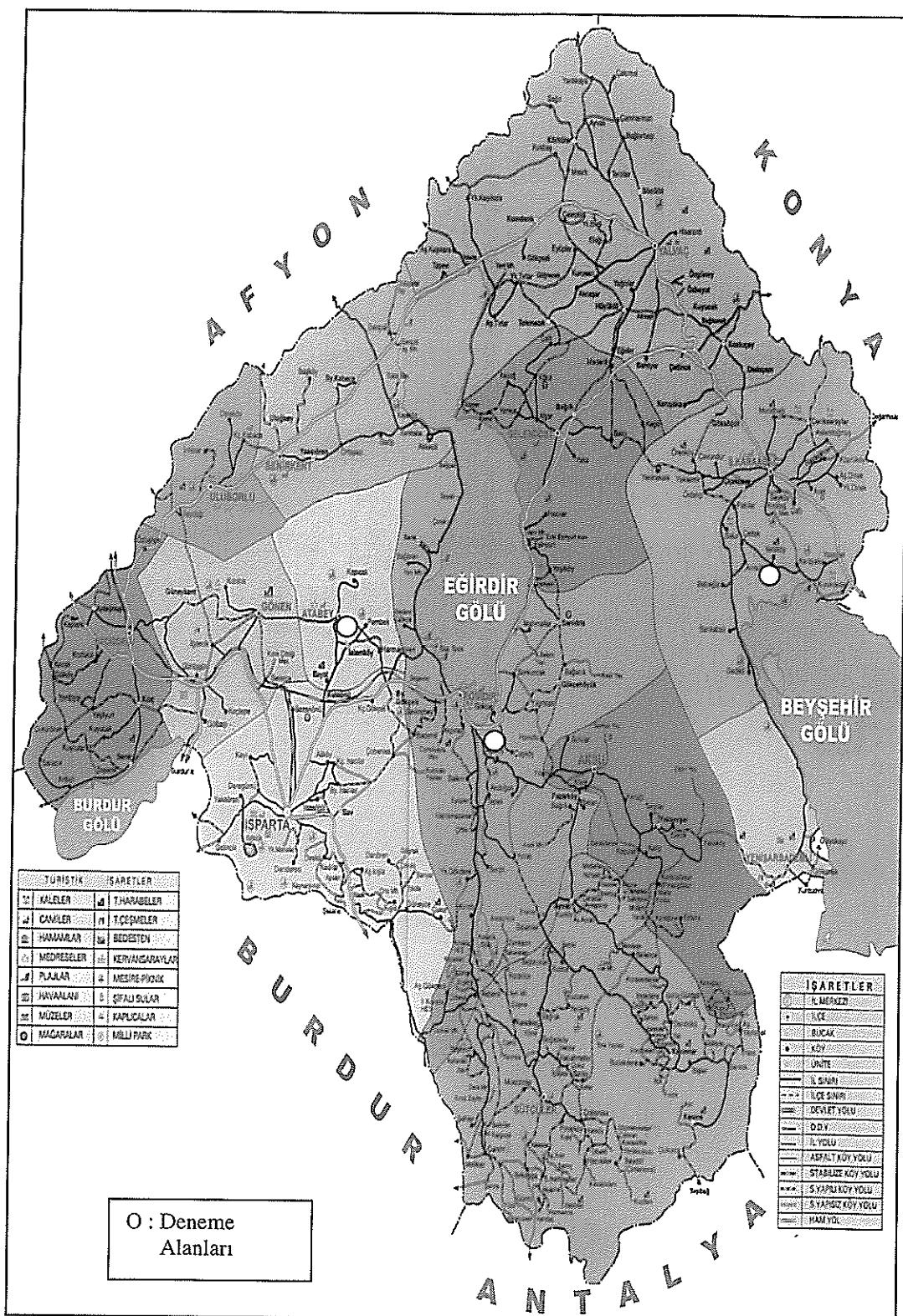
3. MATERİYAL ve METOT

3.1. Araştırma Yerlerinin İklim Özellikleri

Isparta ili, Akdeniz Bölgesi'nin kuzeyinde Göller bölgesinde yer almaktadır. İl, $30^{\circ} 20'$ ve $31^{\circ} 33'$ doğu boylamları ile $37^{\circ} 18'$ ve $38^{\circ} 30'$ kuzey enlemleri arasında bulunmaktadır. 8.933 km^2 'lik yüzölçümüne sahip olan Isparta ili, kuzey ve kuzeybatıdan Afyon ilinin Sultandağı, Çay, Şuhut, Dinar ve Dazkırı, batıdan ve güneybatıdan Burdur ilinin Merkez, Ağlasun ve Bucak, güneyden Antalya ilinin Serik ve Manavgat, doğu ve güneydoğudan ise Konya ilinin Akşehir, Doğanhisar ve Beyşehir ilçeleri ile çevrilmiştir. Rakımı ortalama 1050 metredir. Isparta ili, Akdeniz iklimi ile Orta Anadolu iklimi arasında geçit bölgesinde yer almaktadır. Bu nedenle geçit bölgesi ikliminin özelliklerini taşımaktadır. Isparta yöresi, kış aylarında İzlanda alçak basıncının Balkanlar üzerinden Orta Akdeniz'e inerek, ılımanlaşmış şeklinden etkilenir. Kış aylarında kuru soğukların sebebi olan Sibirya yüksek basıncı zaman zaman bölgeye kadar sokulmaktadır. Ayrıca kış aylarına geçiş dönemlerinde Kuzey Afrika üzerinden gelen tropikal hava kütlerinin etkisi gözlenir. Yaz aylarında ise Basra alçak basınç sistemi ve Azor yüksek basınç sisteminin etkili olduğu görülür. Isparta ili uzun süreli gözlemlerin klimatolojik olarak incelenmesi sonucunda, Akdeniz iklimi ile Orta Anadolu'da yaşanan karasal iklim arasında geçiş bölgesinde yer almaktadır. Bu nedenle il sınırları içinde her iki iklimin özellikleri gözlenir. Akdeniz kıyılarında görülen sıcaklık ve yağış özellikleri ile karasal iklimin düşük sıcaklık ve düşük yağış özellikleri tam olarak gözlenmez. İlın güneyinde (Sütçüler) Akdeniz, kuzeyinde (Ş.Karaağaç, Yalvaç) ise karasal iklimin özellikleri gözlenir. Isparta ili uzun süreli gözlemlerin klimatolojik olarak incelenmesi sonucunda, Akdeniz iklimi ile Orta Anadolu'da yaşanan karasal iklim arasında geçiş bölgesinde yer almaktadır. Bu nedenle il sınırları içinde her iki iklimin özellikleri gözlenir. Akdeniz kıyılarında görülen sıcaklık ve yağış özellikleri ile karasal iklimin düşük sıcaklık ve düşük yağış özellikleri tam olarak gözlenmez. İlın güneyinde (Sütçüler) Akdeniz, kuzeyinde (Ş.Karaağaç, Yalvaç) ise karasal iklimin özellikleri gözlenir (Anonymus 2006 b).

İl merkezinin uzun yıllar sıcaklık ortalaması 12.0°C 'dir. Yılın en soğuk ayları Ocak-Şubat ayları olup, günlük ortalama sıcaklıklar $1.7-2.7^{\circ}\text{C}$ arasındadır. En sıcak aylar olan Temmuz-Ağustos aylarında günlük ortalama sıcaklıklar ise $22.9-23.2^{\circ}\text{C}$ arasındadır. İlde yaşanan en yüksek sıcaklık 28.07.2000 gününde 38.0°C , en düşük sıcaklık ise 03.02.1974 gününde ölçülen -21.0°C 'dir. Gün içindeki sıcaklık farkları, yaz aylarında kış aylarına göre daha yüksektir. İl'in ortalama yıllık yağış toplamı 551.8 kg/m^2 'dir. Yağışların büyük kısmı kış ve bahar aylarında (%72.69) olmaktadır. Yaz ve sonbahar ayları ise oldukça kurak (toplam yağışın %29.31) geçmektedir. Yağışlar genellikle yağmur, kış aylarında ise zaman zaman kar, bahar ve yaz aylarında ise sağanak yağışlar şeklinde gözlenir. İl içindeki yağış dağılımında ise güneyden, kuzeye çıkışıkça yıllık yağış toplamları azalmaktadır. İl coğrafik yapısı nedeniyle dağ-vadi meltemlerinin etkisinde kalmaktadır. Orta Akdeniz üzerinden gelen alçak basınç sistemlerinin önünde güneyli yönlerden kuvvetli rüzgarlar, zaman zaman fırtınalar görülür. Bahar aylarında görülen orajlı kararsızlık yağışlarıyla birlikte kuvvetli rüzgarlar gözlemlenir, uzun yıllar ortalama rüzgar hızı 2.1 m/sn 'dır. Rüzgar hakim yönü ise güneybatıdır. Ortalama fırtınalı günlerin sayısı 4.9, kuvvetli günlerin sayısı ise 51.2 gündür. Isparta ili uzun yıllar ortalaması ile diğer 3 lokasyona ait 2004 yılı iklimsel verileri Çizelge 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4'de verilmiştir. Isparta ili haritası Şekil 3.1.1'de verilmiştir (Anonim 2006 b).

KUZEY ↑ N

Şekil 3.1.1 Isparta ili haritası (Anonymus 2006 b).

Çizelge 3.1.1. Isparta ilinin uzun yıllar ortalamasına ait iklim verileri (Anonim, 2005).

Aylar İklim Verileri	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Agustos	Eylül	Veg. Ort.
Ortalama Sıcaklık (°C)	5.8	10.7	15.4	19.7	23.1	23.0	18.4	16.5
Ort. Düşük Sıcaklık (°C)	0.9	4.8	8.7	12.2	15.2	15.1	11.0	9.7
Ort. Yüksek Sıcaklık (°C)	11.2	16.4	21.6	26.2	29.9	30.3	26.0	23.0
Ort. Yağış Miktarı(mm)	61.9	51.0	59.7	36.0	11.9	9.6	19.2	35.6
Ort. Nisbi Nem (%)	66	61	59	52	44	44	51	53.8
Ort. Donlu Gün Sayısı	12.0	2.2	-	-	-	-	-	2.0

Çizelge 3.1.2. Eğirdir lokasyonun 2004 yılına ait iklim verileri (Anonim, 2005).

Aylar İklim Verileri	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Agustos	Eylül
Ortalama Sıcaklık (°C)	7.4	10.6	15.3	20.4	23.7	22.6	18.5
En Düşük Sıcaklık (°C)	-5.4	-2.4	5.0	8.9	11.7	11.8	5.1
En Yüksek Sıcaklık (°C)	22.2	26.4	25.8	29.8	34.5	31.8	30.1
Ort. Nisbi Nem (%)	53.7	55.5	53.8	55.0	43.3	60.7	56.6
Ort. Donlu Gün Sayısı	14	4	-	-	-	-	-

Çizelge 3.1.3. Elça A.Ş. lokasyonun 2004 yılına ait iklim verileri (Anonim, 2005).

Aylar İklim Verileri	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Agustos	Eylül
Ortalama Sıcaklık (°C)	7.6	11.3	15.8	20.8	24.6	22.8	17.9
En Düşük Sıcaklık (°C)	-4.8	-1.8	5.4	8.7	12.1	12.9	5.8
En Yüksek Sıcaklık (°C)	21.2	23.4	26.1	30.1	37.4	32.8	29.1
Ort. Nisbi Nem (%)	59.4	62.3	55.5	53.1	51.3	50.2	56.7
Ort. Donlu Gün Sayısı	12	3	-	-	-	-	-

Çizelge 3.1.4. Şarkikaraağaç lokasyonun 2004 yılına ait iklim verileri (Anonim, 2005).

Aylar İklim Verileri	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Agustos	Eylül
Ortalama Sıcaklık (°C)	5.4	10.2	14.7	19.3	24.1	21.9	16.8
En Düşük Sıcaklık (°C)	-6.9	-3.3	4.4	6.5	11.0	11.3	5.2
En Yüksek Sıcaklık (°C)	20.8	22.6	26.4	30.6	34.3	32.7	28.5
Ort. Nisbi Nem (%)	56.7	61.1	54.3	55.1	50.8	50.2	54.3
Ort. Donlu Gün Sayısı	15	4	-	-	-	-	-

3.2. Araştırma Yerlerinin Toprak Özellikleri

Lokasyonlardaki deneme alanlarından toprak örneği alım esaslarına (Ek-3) göre alınan toprak örnekleri Isparta Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü'nün laboratuarında analizleri yaptırılmış olup, analiz sonuçları aşağıdaki çizelgelerde verilmiştir (Çizelge 3.2.1, 3.2.2, 3.2.3).

Çizelge 3.2.1 Lokasyonların Eğirdir, Atabey, Şarkikaraağaç topraklarının bazı fiziksel ve kimyasal özelliklerı

Lokasyonlar	Tekstür Sınıfı	pH	Kireç (%)	Toplam Tuz (%)	Elverişli Fosfor (P_2O_5) (kg/da)	Elverişli Potasyum (K_2O) (kg/da)	Organik Madde (%)
Eğirdir Lokasyonu	45	7.86	12.67	0.013	15.56	55.95	1.12
ATABEY Lokasyonu	50	7.61	10.29	0.047	24.31	211.12	2.52
Şarkikaraağaç Lokasyonu	57	7.44	10,06	0.064	22.05	73.09	1.11

3.3. Materyal

Araştırma 2004 yılı vejetasyon periyodunda Eğirdir Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsü, Atabey ilçesi Elça A.Ş. ve Şarkikaraağaç İlçesi Yeniköy lokasyonlarında deneme arazilerinde yapılmıştır. Araştırmada kullanılan çeşitler, özel tohum firmalarından, Tarım Bakanlığının Araştırma Enstitüleri'nden, fide üreten şirketlerden ve Elça A.Ş.den sağlanmıştır. Çalışma için uygun olabilecek çeşitler adaptasyon çalışmalarının sonuçlarına göre, firmalardan sağlanan ümitvar çeşitler ile bölgede yaygın yetiştirciliği yapılan çeşitler arasından seçilmiştir (Çizelge 3.3.1). Çalışmada 37 adet domates çeşidi seçilerek her üç deneme alanında incelenmiştir.

Çizelge 3.3.1. Denemede Kullanılan Çeşitlerin Kaynakları

Çeşit No ve Adı	Sağlandığı Firma ve Kurumlar
1 Kero F1	Su Tarım A.Ş. ANTALYA
2 Kargo F1	Su Tarım A.Ş. ANTALYA
3 Es 2137	Hasel Tarım ANTALYA
4 Rio Grande	Tekfen A.Ş.
5 6Z	Asgen Tarım A.Ş. BURSA
6 5Z	Asgen Tarım A.Ş. BURSA
7 4Z	Asgen Tarım A.Ş. BURSA
8 3Z	Asgen Tarım A.Ş. BURSA
9 230	Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsü ESKİSEHİR
10 234	Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsü ESKİSEHİR
11 323	Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsü ESKİSEHİR
12 352	Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsü ESKİSEHİR
13 644	Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsü ESKİSEHİR
14 İ-71	Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsü ESKİSEHİR
15 11-D-227	Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsü ESKİSEHİR
16 552	Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsü ESKİSEHİR
17 Rio Grande	May A.Ş. BURSA
18 Rio Grande	Altın Tohumculuk İZMİR
19 Rio Grande	Poltar A.Ş. ANTALYA
20 Rio Fuego	Altın Tohumculuk İZMİR
21 Rio Grande	Küçükçiftlik A.Ş. ADANA
22 H 2274	Poltar A.Ş. ANTALYA (Agromar)
23 Hypeel F1	ELÇA A.Ş. ISPARTA Ayer Fide A.Ş. ANTALYA (Tat)
24 Shasta F1	ELÇA A.Ş. ISPARTA Ayer Fide A.Ş. ANTALYA (Beta)
25 Ayer 900 F1	Ayer Fide A.Ş. ANTALYA
26 Cinthia F1	Ayer Fide A.Ş. ANTALYA
27 6108 F1	Ayer Fide A.Ş. ANTALYA
28 Ayer 1047 F1	Ayer Fide A.Ş. ANTALYA
29 Redstar F1	ELÇA A.Ş. ISPARTA
30 Vf 6203 F1	ELÇA A.Ş. ISPARTA (May)
31 Mandur	Agromar A.Ş. BURSA
32 Urbana	Agromar A.Ş. BURSA
33 SC 2121	Poltar A.Ş. ANTALYA (Agromar)
34 T-2 Improved F1	Agromar A.Ş. BURSA
35 Chibli F1	Novartis A.Ş. ANTALYA
36 Brixy F1	Novartis A.Ş. ANTALYA
37 XPH 12066	May A.Ş. BURSA

3.4. Metot

Tohumlar 31.03.2004'de Eğirdir Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsündeki soğuk yastıklara ekilmiştir. Yetiştirilen fideler ve hazır olarak temin edilen fideler Eğirdir Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsündeki araziye 26.05.2004, Elça A.Ş.'deki araziye 28.05.2004, Şarkikaraağaç ilçesi Yeniköy'deki araziye 31.05.2004 tarihlerinde dikilmiştir. Çizelge 3.3.2'de çeşitlerin lokasyonlara göre dikim ve hasat tarihleri verilmiştir. Dikimden itibaren bitkiler gelişmelerinin bütün dönemlerinde gözlenerek gelişmeleri, habitüsleri, çevreye uyumları tespit edilmiş ve gözlenmiştir.

Deneme 140 x 25 cm dikim sıklığında (Düzyaman vd., 1996), Bölünmüş Parseller Deneme Desenine göre 3 tekerrüllü olarak her tekerrürde 20 bitki olacak şekilde kurulmuştur (Düzgüneş vd., 1987).

Çizelge 3.3.2. Araştırmada yer alan çeşitlerin fide dikimi ve hasat tarihleri

	Dikim zamanı	1. Hasat	2. Hasat	3. Hasat	4. Hasat
Atabey.	26.05.2004	02.08.2004	17.08.2004	09.09.2004	07.10.2004
Eğirdir	28.05.2004	03.08.2004	18.08.2004	14.09.2004	08.10.2004
Şarkikaraağaç	31.05.2004	12.08.2004	25.08.2004	27.09.2004	19.10.2004

3.5. Bakım İşleri

Fide dikiminden itibaren tüm lokasyonlarda her çeşide ait gelişmeler izlenmiş, tüm vejetasyon periyodu boyunca sulama, gübreleme, yabancı otlarla mücadele, hastalık ve zararlılarla mücadele gibi işlemler yapılmıştır. Deneme alanları sonbaharda pulluk ile derin sürülmüş, kışın ise ikinci kez işlenmiştir. Fide dikiminden 15 gün önce de kazayağı ile sürüm yapılarak gevşetilmiş ve tesviye yapılmıştır. Fideler araziye dikilmeden önce tefralin adlı çıkış öncesi yabancı otlara etki eden herbisit ile her 3 deneme yeri ilaçlanmış, kompoze gübrelerle (dekar 75 kg) 15 15 15 gübre gübrelenmiştir. Fideler dikimin ardından kansuyu verilmiş olup, düzenli aralıklarla sulama yapılmıştır. Fungusit insektisit ve akarsitlerle koruyucu ilaçlama ve 4 kez mücadele yapılmıştır. Bitkiler için 3 lokasyonda da boğaz doldurması yapılmış, fide dikiminden 2 hafta sonra ilk çapalama, 2-3 hafta sonrası ikinci çapa yapılmıştır, mildiyeye karşı 3 haftaya bir, yeşil kurt ve kırmızı örümcek zararına karşı da 3 kez

ilaçlanmasıdır. Ayrıca bölge topraklarındaki Ca eksikliği dikkate alınarak meyve olumunu takiben kalsiyumlu yaprak gübreleri kullanılmıştır. Arazi çekirge zararına karşı zehirli yemle ilaçlanmasıdır. Boğaz doldurma, çapalama ve kaymak kırmak, ot mücadeleleri ve düzenli damla sulama gereği şekilde yapılmıştır.

3.6. Toplam Verimin Belirlenmesi

Toplam verimin belirlenmesinde tekerrürdeki ve parseldeki toplam bitki sayısı dikkate alınarak dekara çevirmek amacıyla (kg/da) için 2857 bitki üzerinden hesaplama yapılmıştır. Bir dekardaki bitki sayısı, Alan m² / Sıra Arası (m) X Sıra Üzeri (m) [1.000 / 1.40 m X 0.25m = 2857 bitki] formülü ile bulunmuştur.

3.7. Salça Veriminin Belirlenmesi

Çeşitlerden elde edilen verim değerleri ile brix değerleri dikkate alınarak teorik salça verimi (%28-30) kg/da olarak hesaplanmıştır (Düzyaman vd., 1996).

3.8. Erkenci Veriminin Belirlenmesi

Erkenci verim ilk hasatta elde edilen verim değerinin % olarak tüm hasatlarda elde edilen verim değerine oranı olarak hesaplanmıştır (Özzambak vd., 1995; Düzyaman vd., 1996).

3.9. Ortalama Meyve Ağırlığının Belirlenmesi

Her hasat için her çeşitte her tekerrürden 20 meyve örneği $\pm 5\text{g}$ hassasiyetli terazi ile tartılarak ortalama meyve ağırlığı (g) belirlenmiştir.

3.10. Meyve Sertliğinin (Delinme Direnci) Belirlenmesi

Domateslerde meyvelerin basınca karşı dayanıklılığı ifade eden 0,5 cm sıkıştırmaya karşı gösterilen direnç olarak tanımlanan meyve sertliği el penetrometresi ile (kg/cm^2) belirlenmiştir (Duman vd., 1995). Tesadüfi her tekerrürden alınan 5 domates meyvesi 3 farklı yerinden delinerek ölçülmüştür.

3.11. Örneklerin Analize Hazırlanması

Her 3 lokasyonda da ikinci hasatta çeşitlilerden 1 kg kadar numune laboratuvara getirilmiş, örnekler yıkandıktan sonra temizlendirildikten sonra blender ve mikser ile pulp haline getirilerek analiz için ilgili kısımdan yapılmıştır (Anonim., 1983; Cemeroğlu, 1992).

3.12. Suda Çözünebilir Kuru Madde (Brix) Tayini

Salça verimine ve ürünün lezzetine katkıda bulunan briksin tespitinde; bir tatlı kaşığı dolusu pulp alınıp filtre kağıdından geçirilerek ilk damllalar refraktometrenin prizması üzerine damlatılıp ölçme yapılmıştır (Cemeroğlu, 1975; Anonim., 1983; Cemeroğlu, 1992). Brix % olarak ifade edilmiştir. Rekrakometre ile yapılan ölçümler her çeşit için 3 kez tekrarlanmıştır.

3.13. pH Tayini

Alınan numuneler pulp haline getirilip filtre kağıdında süzüldükten sonra, pH metre ile pH'sı belirlenmiştir (Anonim., 1983; Cemeroğlu, 1992).

3.14. Renk Tayini

Renk tayin cihazı ile yapılan ölçümlerde L veya Rd (ışık, aydınlichkeit), a (kırmızı veya yeşilliği) ve b (sarı veya maviliği) değeri gibi üç veri alınmaktadır. a/b oranı rengi belirtmektedir (Cemeroğlu, 1975; Cemeroğlu, 1992; Başoğlu, 1994). Tüm lokasyonların örnekleri Eğirdir Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsü'de Minolta marka renk cihazı ile renk analizi yapılmıştır.

3.15. Askorbik Asit (Vitamin C) Tayini

Vitamin C analizi için yüksek basınç sıvı kromatografisi veya likid-gaz kromatografisi yöntemlerinin kullanımı üzerine çalışmalar devam etmektedir. Basit hızlı ve yaygın olmaları nedeniyle titremetrik ve spektrofotometrik yöntemler kullanılmaktadır (Altuğ vd., 1995). Vitamin C analizi içinde spektrofotometre cihazından yararlanılmıştır. Numuneler spektrofotometre yardımıyla okunmuştur. Askorbik Asit (AA) Spektrofotometre ile Belirlenmesi Metodu (Pelletier, 1985).

Dinitrofenihidrinin metodu biyolojik materyalde askorbik asit tayini için kullanılan standart metottur. Metotta askorbik asitin osazon'a seyreltik sülfirik asit solüsyonunun inkubasyonu ile oksitlenir. Askorbik asit DNPH ile 3 saat 60 °C deki inkubasyon sonrası reakte olur.

A. Reajanlar

1) Asit karışımı % 6 HPO₃ (MPA) 2 N asetik asit içeren

60 g metafosforik asit (MPA)

120 g Glasiyal Asetik Asit

HPO₃ glasiyel asetik asit ve distile su içinde çözdirülüp 1 litreye tamamlanır.

Buzdolabında 7-10 gün saklanabilir.

2) %2 lik 2.6 diklorofenolindol (DCIP)

200 mg 2.6 diklorofenolindol

Distile su

%2 lik 2.6 diklorofenolindol distile su içinde çözdirülüp 1 litreye tamamlanır.

3) %2 Thiourea % 5lik HPO₃ (MPA)

4.0 g thiourea

10.0 g MPA

Distile suya HPO₃ katılır. Thiourea katılıp eritilir. 200 ml'ye tamamlanır.

buzdolabında 2 ay saklanabilir.

4) % 2 lik Dinitrofenihidrinin (DNPH) 9N H₂SO₄ de

2.35 g DNPH

44.14 g H₂SO₄

DNPH'yi H₂SO₄ içinde yavaşça çözündürülür. 100 ml distile su ile tamamlanır. Filtre edilir.

5) %90 H₂SO₄

450 ml. H₂SO₄

50 ml. Distile su

H₂SO₄ karıştırılıp 500 ml.'ye tamamlanır.

6) Standart askorbik asit solüsyonu

100 mg. Askorbik asit

100 mg. Askorbik asit analitik tartılır. Asit karışımında eritilip 100 ml'ye tamamlanır.

B- Kalibrayon Eğri Standartları

Standart askorbik asit solusyonundan aşağıdaki çözeltiler hazırlanır.

5mg AA/ml, 10 mg AA/ml., 20 mg AA/ml., 30 mg AA/ml.

C- Prosedür

- 1- MPA asit karışımı homojenizasyonu: 2 mg taze doku örneklik 500ml'lik wheaton balonuna tartılır. Üzerine MPA asidi katılır.
- 2- Clarifikasiyon: 15000 rpm Devirde Beckmann J2-21 santrifüjde 4 °C de santrifüj edilir. Vatman- 4 kağıdından filtre edilir.
- 3- Oda sıcaklığında eritilip, 1 ml. olarak 3 adet deney tübüne pipetle aktarılır.
- 4- Standart asit çözeltileri (5, 10, 20, 30) ml olarak ikişer tübe alınır.
- 5-Her tübe % 2lik DCIP'den 0.05 ml katılır tüp çalkalanır ve oda sıcaklığında 1 saat inkube edilir.
- 6- % 2lik thiorueadan ilave edilip, iyice karıştırılır.
- 7- Her tübe 0.5 ml % 2 lik DNPH ilave edilip, boş tübe katılmaz.
- 8- Tüpelerin ağızı marble ile kapatılıp, karıştırıcıda çalkalanır.. Örnek tüpleri 60 °Cde 3 saat ısınılır. Boş tüpler oda sıcaklığında bekletilir.
- 9- Tüpeler buz banyosunda soğutulur.
- 10- 2,5 ml donmuş H₂SO₄ buz banyosu üzerindeki tübe katarız. Isıdan uzak tutarak mikserde çalkalanır.
- 11- % 2lik DNPH 0,5 ml alınarak spektrofotometreye boş örnek olarak yerleştirilir.
- 12- 540 nm ışık dalga boyunda oda sıcaklığında okuma yapılır.

3.16 Bitki Gelişme ve Fiziksel Özellikleri (Vural, 2000).

Bitki Habitüsü: Büyüğ, orta, kompakt

Yaprak Miktarı: Çok, iyi, orta, az

Büyüme Şekli: Dik, orta, yatık, orta-yatık, dallı, yatık-dallı, dik-kapalı, orta-kapalı

Ekolojiye Uyumu: İyi, orta, kötü

Yaprak Büyüklüğü: İri, orta

Meyve Şekli: Armudi, oval, yuvarlak, oval kare, karemsi, uzun, uzun sivri, uzun, oval iri, oval uzun, yuvarlak iri meyve şekilleri resimleri Ek- 4 de verilmiştir.

3.17. İstatistiksel Analizler

Araştırma sonucu elde edilen tüm veriler lokasyonlara bağlı olarak Costat istatistik analiz programında varyans analizleri yapılmıştır. Konu ortalamaları arasındaki fark % 5 hata seviyesinde Duncan çoklu karşılaştırma testine göre belirlenmiştir.

4. BULGULAR

Her üç lokasyonda yürütülen deneme sonuçları lokasyonlara göre Çizelge 4.4, 4.5, 4.6'da sunulmuştur. Bitkilerin vejetasyon dönemi boyunca her lokasyondaki tarla gözlemleri yapılmış, bitki gelişimleri ve özelliklerini incelenmiştir. Çeşitlere ait lokasyon bazında gösterdikleri bitki habitüsleri, büyümeye özellikleri, yaprak miktarı ve durumu, ekolojiye uyumu ve meyve özellikleri gözlenmiş ve kaydedilmiştir. İncelenen özellikler Çizelge 4.1, 4.2 ve 4.3'de verilmiştir.

Çizelge 4.1. Çeşitlerin Eğirdir İlçesi lokasyonu bitki gelişme ve fiziksel özellikleri

ÇİSIT NO VE ADI	B.HABİTUS	BÜYÜME.ŞEKLİ	YAPRAK BÜY.	YAPRAK MİK.	EKOLOJİ UYUMU	MEYVE SEKLİ
1 Kero Fl	Ora	Orta yatkı	Ora	Ora	İyi	Uzun Oval
2 Kargo Fl	Büyük	Yatık dallı	İri	Cok	İyi	Uzun Oval
3 Es 2137	Ora	Yatık	Ora	Ora	Orta	Oval İri
4 Rio Grande	Ora	Ora dik	Ora	Ora	Orta	Uzun oval
5 6Z	Ora	Yatık dallı	Ora	Ora	İyi	Yuvartık
6 5Z	Ora	Ora	Ora	Az	Orta	Yuvartık
7 4Z	Ora	Orta yatkı	Ora	Ora	Orta	Yuvartık
8 3Z	Ora	Ora	Ora	Ora	Orta	Oval Yuvartık
9 230	Ora	Yatık dallı	Ora	Ora	Orta	Yuvartık
10 234	Ora	Dik kapaklı	Ora	Ora	Orta	Yuvartık
11 323	Ora	Yatık	Ora	Ora az	Orta	Küçük oval
12 352	Ora	Orta yatkı	Ora	Ora	Orta	Oval sıvırı
13 644	Ora	Yatık	Ora	Ora	Orta	Yuvartık
14 171	Ora	Orta dallı	Ora	Ora	Orta	Yuvartık iiri
15 11-D-227	Ora	Dallı	Ora	Ora	İyi	UzunOvalKıtip
16 552	Ora	Orta yatkı	Ora	Ora	Orta	KüçükYuvartık
17 Rio Grande	Ora	Yatık dallı	Ora	Ora	Orta İyi	İri Oval
18 Rio Grande	Ora	Yatık	Ora	Ora	Az	Iri Oval
19 Rio Grande	Ora	Orta kapaklı	Ora	Ora	Az	Oval
20 Rio Fuego	Ora	Ora	Ora	Ora az	Az	Oval
21 Rio Grande	Ora	Orta kapaklı	Ora	Ora az	Oraaz	Iri Oval
22 H-2274	Ora	Orta yatkı	Ora	Ora	Orta	Oval Yuvartık
23 Hypocell Fl	Oria komp	Yatık dallı	Ora	Ora	İyi	Oval Yuvartık
24 Shasta Fl	Büyük	Yatık dallı	Ora	İyi	İyi	Oval
25 Ayer 900 Fl	Ora	Orta dallı	Ora	Ora	İyi	Iri Oval
26 Cynthia Fl	Büyükkomp	Yatık dallı	Ora	İyi	Orta	Oval Yuvartık
27 6108 Fl	Ora	Orta dallı	Ora	Ora	Orta	Oval
28 Ayer 1047 Fl	Ora	Orta yatkı	Ora	Ora	İyi	Yuvartık
29 Redstar Fl	Büyük	Yatık dallı	Ora	Ora	Orta	Oval
30 Vf 6203 Fl	Ora	Orta yatkı	Ora	İyi	İyi	İri oval
31 Mandur	Büyük	Yatık dallı	Ora	İyi	İyi	Oval
32 Üribana	Büyük	Yatık dallı	Ora	Ora	Orta	Oval
33 SC 2121	Ora	Ora	Ora	Ora	Orta	Yuvartık
34 T-2 Improved Fl	Ora-kompa	Yatık dallı	Ora	İyi	İyi	Oval
35 Chibbi Fl	Büyük	Yatık	Ora	İyi	İyi	Iri oval
36 Brixxy Fl	Büyük	Ora	Ora	İyi	İyi	Iri oval
37 XPh 12066	Büyük	Orta dallı	Ora	İyi	İyi	Iri oval

Çizelge 4.2. Çeşitlerin Atabey İlçesi lokasyonu bitki gelişme ve fiziksel özelliklerini gösteren tablo

CESİT NO VE ADI	B.HABİTÜSÜ	BÜYÜME ŞEKİLİ	YAPRAK BÜYÜKLIĞI	YAPRAK MİK.	EKoloji UYUMU	MHEYVE ŞEKLİ
1 Kero Fl	Büyük Büyüktür	Yatık Yatık dallı	Orta İri İri	Orta Orta	İyi İyi	Uzun Büyütük İri
2 Kargo Fl	Büyük Orta	Yatık Ortadık	Orta Orta	Orta Orta	İyi İyi	Uzun oval İri
3 Es 2137	Orta	Orta	Orta	Orta	Orta	Uzun oval İri
4 Rio Grande	Orta	Yatık	Orta	Orta	Orta	Uzun oval İri
5 6Z	Orta	Orta	Orta	Orta	Orta az	Yuvartık Yuvartık
6 5Z	Orta	Orta-dik	Orta	Orta	Orta az	Yuvartık Yuvartık
7 4Z	Orta	Orta-kapalı	Orta	Orta	Orta az	Yuvartık Yuvartık
8 3Z	Orta	Orta kapalı	Orta	Orta-az	Az Az	Yuvartık-İri
9 230	Orta	Orta	Orta	Orta-az	Az Az	Küçük uzun Küçük
10 234	Orta	Orta	Orta	Orta-az	Az Az	Küçük uzun oval Küçük
11 323	Orta	Yatık dallı	Orta	Orta	Az	Küçük oval Küçük
12 352	Orta	Orta	Orta	Orta	Az	Oval Küçük uzun Oval
13 644	Orta	Orta dik	Orta	Orta	Orta	Yuvartık İri Küçük
14 I-71	Orta	Orta kapalı	Orta	Orta	Orta az	Yuvartık oval yuvrık Küçük
15 II-D-227	Orta	Yatık	Orta	Orta	Az	Yuvartık Küçük Küçük
16 552	Orta	Orta kapalı	Orta	Orta	Az	Küçük oval Küçük
17 Rio Grande	Orta	Yatık orta	Orta	Orta	Orta	Uzun oval İri
18 Rio Grande	Orta	Yatık dallı	Orta	Orta	Orta	Uzun oval İri
19 Rio Grande	Orta	Orta yatkı	Orta	Orta	Orta	Uzun oval İri
20 Rio Fiego	Orta	Yatık dallı	Orta	Orta	Orta	Uzun oval İri
21 Rio Grande	Orta	Yatık kapalı	Orta	Orta	Orta az	Uzun oval İri
22 H 2274	Orta	Yatık	Orta	Orta	Orta	Uzun oval İri
23 Hypeel Fl	Büyük	Yatık	Orta	İyi	Orta İyi	Oval Oval
24 Shasta Fl	Büyük	Yatık dallı	Orta	İyi	Orta İyi	Oval Oval
25 Ayer 900 Fl	Orta bilyüük	Yatık dallı	Orta	Orta	Orta	İri oval İri oval
26 Cinilia Fl	Orta bilyüük	Yatık dallı	Orta	Orta	Orta	Uzun İri oval Oval
27 6108 Fl	Orta	Yatık orta	Orta	Orta az	Orta az	İri oval Oval
28 Ayer 1047 Fl	Büyük	Orta dik	Orta	İyi	İyi	İri oval Oval
29 Redstar Fl	Büyük	Yatık	Orta	İyi	İyi	İri oval Oval
30 Vf 6203 Fl	Orta	Orta yatkı	Orta	İyi	İyi	İri oval Oval
31 Mandur	Büyük	Yatık	Orta	İyi	İyi	İri oval Oval
32 Urbana	Orta	Yatık dallı	Orta	Orta	Orta	İri oval Oval
33 SC 2121	Orta	Orta	Orta	Orta	Orta	Yuvartık Yuvartık
34 T-2 Improved F	Orta-kompakt	Orta dallı	Orta	İyi	İyi	Oval Oval
35 Chibli Fl	Büyük	Yatık	Orta	İyi	Orta	Oval Oval
36 Brixxy Fl	Büyük	Orta	Orta	İyi	İyi	Oval İri Oval İri
37 XPH 12066	Orta	Orta dallı	Orta	İyi	İyi	Oval İri Oval İri

Çizelge 4.3. Çeşitlerin Şarkikaraağaç İlçesi Lokasyonu bitki gelişme ve fiziksel özellikleri

CESİT NO VE ADI	B.HABİTÜSÜ	BÜYÜME SEKLİ	YAPRAK BÜY.	YAPRAK MİK.	EKoloji UYOMU	MEYVE SEKLİ
1 Keno F1	Büyük	Yatık	İri	Orta	İyi	Yuvatıak ovalızun
2 Kango F1	Büyük	Yatık dallı	İri	İyi	İyi	Yuvatıak ovalızun
3 Es 2/37	Orta	Orta yatık	Orta	Orta	Orta	Yuvatıak
4 Rio Grande	Orta	Orta kapalı	Orta	Orta iyi	Orta	Yuvatıak
5 6Z	Orta hüyük	Yatık	Orta	İyi	Orta	Yuvatıak iri
6 SZ	Büyük	Yatık	İri	Orta	Orta	Yuvatıak
7 4Z	Büyük	Yatık dallı	İri	Orta	İyi	Yuvatıak iri
8 3Z	Orta	Orta dallı	Orta	Orta	Orta	Yuvatıak
9 230	Orta	Orta kapalı	Orta	Orta	Orta	Uzun sıvı
10 234	Orta az	Orta	Orta	Orta	Az	Uzun sıvı küçük
11 323	Orta	Orta	Orta	Orta	Az	Sıvı küçük
12 352	Orta	Orta kapalı	Orta	Orta	Orta az	Sıvı uzun
13 644	Orta	Orta kapalı	Orta	Orta	Orta az	Uzun sıvı
14 İ-71	Orta iz	Orta kapalı	Orta	Orta	Orta	Uzun sıvı
15 11-D-227	Orta az	Orta kapalı	Orta az	Orta az	Az	Uzun sıvı küçük
16 552	Orta	Orta	İri	Orta	Az	Uzun oval küçük
17 Rio Grande	Orta	Orta dallı	İri	Orta	İyi	Yuvatıak oval
18 Rio Grande	Orta	Orta kapalı	Orta	Orta	Orta	Yuvatıak oval
19 Rio Grande	Orta	Orta dallı	Orta	Orta	Orta	Uzun oval
20 Rio Fuego	Orta	Orta	İri	Orta	Orta	Yuvatıak
21 Rio Grande	Orta	Orta	İri	Orta	Orta	Yuvatıak
22 H-2274	Orta	Orta	Orta	Orta	Orta	Yuvatıak uzun
23 Hypocel F1	Büyük	Orta dallı	İri	İyi	İyi	Oval
24 Shasta F1	Büyük	Yatık dallı	İri	İyi	İyi	Oval uzun
25 Ayer 900 F1	Büyük	Yatık orta	İri	Orta	İyi	Oval uzun
26 Chihia F1	Büyük	Yatık	İri	İyi	İyi orta	Oval uzun iri
27 6108 F1	Büyük	Yatık	İri	İyi	İyi	Oval juvantıak
28 Ayer 1047 F1	Büyük	Orta dallı	Orta	İyi	Orta	Oval uzun
29 Redstar F1	Büyük	Yatık	Orta	İyi	İyi	Yuvatıak oval
30 Vf 6203 F1	Orta	Orta yatık	İri	İyi	İyi	İri Oval
31 Mandur	Büyük-Kompakt	Yatık	Orta	İyi	İyi	Oval uzun
32 Ubuna	Büyük	Yatık dallı	Orta	Orta	Orta	Oval
33 SC 2/21	Orta	Orta	Orta	Orta	Orta	Yuvatıak
34 T-2 Improved F	Orta-kompakt	Orta dallı	Orta	İyi	İyi	Oval
35 Chibbi F1	Büyük	Yatık	Orta	İyi	Orta	Oval iri
36 Bixxy F1	Büyük	Orta	İri	İyi	İyi	Oval
37 XPH 12066	Orta	Orta dallı	İri	İyi	İyi	Oval iri

Çizelge 4.4. Çeşitlerin Eğirdir lokasyonundaki verim, salça verimi, erkenci verim, ortalama meyve ağırlığı, meyve sertliği, brix, pH, renk ve vitamin C değerleri

Ceşit No ve Adı	Toplam Verim (kg/da)	Erkenci Verim (%)	Salça Verimi (kg/da)	Meyve Ağırlığı (g)	Sertlik (kg/cm ²)	Brix (%)	pH	Renk (a/b)	Vitamin C (mg/100 gr)
1 Kero F1	8590	29.53	2440	91.59	1.62	5.23	4.46	2.42	21.62
2 Kargo F1	8095	30.20	2347	92.60	1.51	5.08	4.46	2.41	24.50
3 Es 2137	4964	28.13	1439	82.12	1.57	5.26	4.42	2.37	23.59
4 Rio Grande	4917	26.10	1409	71.44	1.52	4.46	4.37	2.42	22.01
5 6Z	5451	20.56	1581	74.54	1.27	4.36	4.45	2.41	22.00
6 5Z	5671	20.33	1644	81.17	1.25	4.47	4.41	2.37	20.79
7 4Z	5756	19.26	1669	72.76	1.22	4.62	4.33	2.42	21.00
8 3Z	5882	15.56	1705	75.43	1.10	4.61	4.41	2.28	20.96
9 230	4526	11.64	1312	42.86	1.34	4.36	4.35	2.35	20.88
10 234	4712	12.40	1366	42.01	1.12	4.42	4.35	2.32	20.43
11 323	4715	13.43	1367	41.66	1.21	4.42	4.36	2.25	20.91
12 352	4997	14.73	1448	39.09	1.22	4.42	4.44	2.23	20.84
13 644	4445	12.43	1289	38.61	1.20	4.48	4.42	2.19	21.03
14 İ-71	5122	12.96	1485	39.26	1.26	4.44	4.45	2.24	22.18
15 11-D-227	5148	14.23	1507	41.86	1.26	4.55	4.42	2.20	22.38
16 552	4839	14.26	1403	40.61	1.27	4.41	4.40	2.22	21.36
17 Rio Grande	5547	17.40	1623	76.77	1.46	4.41	4.42	2.17	24.28
18 Rio Grande	5701	18.86	1653	77.58	1.57	4.57	4.44	2.23	22.18
19 Rio Grande	5404	19.13	1567	81.28	1.48	4.48	4.40	2.39	21.33
20 Rio Fuego	4738	27.16	1374	76.56	1.54	4.38	4.44	2.24	24.25
21 Rio Grande	5797	19.26	1681	74.83	1.42	4.45	4.42	2.35	21.45
22 H 2274	4909	19.13	1423	62.83	1.43	4.60	4.33	2.35	21.85
23 Hypeel F1	8276	33.40	2531	87.96	1.62	5.71	4.32	2.46	23.52
24 Shasta F1	9467	41.13	2745	52.37	1.35	5.24	4.32	2.33	22.55
25 Ayer 900 F1	8295	30.76	2458	80.70	1.46	5.62	4.32	2.55	23.52
26 Cinthia F1	8790	30.43	2544	61.07	1.57	5.61	4.35	2.53	22.62
27 6108 F1	8068	27.36	2339	62.89	1.56	5.27	4.37	2.53	21.64
28 Ayer 1047 F	8556	28.43	2481	77.91	1.61	5.51	4.32	2.46	22.74
29 Redstar F1	7154	27.46	2074	81.32	1.54	5.08	4.40	2.26	22.58
30 Vf 6203 F1	8871	29.56	2572	80.18	1.43	5.32	4.34	2.34	21.45
31 Mandur	6764	28.33	1961	84.47	1.48	5.53	4.42	2.47	22.06
32 Urbana	6906	26.33	2002	92.82	1.61	4.68	4.44	2.27	21.57
33 SC 2121	4891	16.26	1418	93.21	1.17	4.27	4.40	2.07	22.55
34 T-2Improved	6509	24.20	1887	84.92	1.55	4.74	4.36	2.11	22.55
35 Chibli F1	8210	27.16	2381	98.06	1.55	4.73	4.42	2.57	23.77
36 Brixly F1	7830	28.13	2270	90.96	1.36	4.77	4.42	2.43	24.01
37 XPH 12066	8184	24.53	2373	85.63	1.38	5.00	4.37	2.28	25.11

Çizelge 4.5. Çeşitlerin Atabey lokasyonundaki verim, salça verimi, erkenci verim, ortalama meyve ağırlığı, meyve sertliği, brix, pH, renk ve vitamin C değerleri

Çeşit No ve Adı	Toplam Verim (kg/da)	Erkenci Verim (%)	Salça Verimi (kg/da)	Meyve Ağırlığı (g)	Sertlik (kg/cm ²)	Brix (%)	pH	Renk (a/b)	Vitamin C (mg/100 gr)
1 Kero F1	8138	32.36	2360	92.66	1.61	5.21	4.48	2.37	22.42
2 Kargo F1	8043	30.43	2332	87.60	1.56	5.08	4.44	2.34	23.28
3 Es 2137	5609	28.13	1626	78.40	1.42	5.32	4.39	2.32	22.79
4 Rio Grande	5103	26.10	1480	76.17	1.53	4.49	4.36	2.26	21.33
5 6Z	5025	20.56	1457	81.46	1.26	4.31	4.41	2.18	20.35
6 5Z	5430	20.33	1574	86.08	1.16	4.43	4.40	2.17	20.84
7 4Z	5350	19.26	1551	71.22	1.22	4.57	4.41	2.15	20.86
8 3Z	5775	15.56	1674	67.94	1.08	4.73	4.38	2.14	20.72
9 230	4507	11.60	1307	42.35	1.09	4.35	4.34	2.08	19.99
10 234	4740	12.43	1374	42.34	1.16	4.27	4.32	2.11	20.72
11 323	4856	12.63	1408	38.21	1.21	4.48	4.43	2.11	21.08
12 352	4877	13.50	1464	37.17	1.18	4.43	4.38	2.14	20.84
13 644	5031	13.40	1458	43.09	1.11	4.32	4.40	2.16	20.47
14 İ-71	4911	13.73	1424	43.75	1.25	4.45	4.41	2.21	20.72
15 11-D-227	4886	14.73	1417	38.63	1.22	4.52	4.38	2.22	20.84
16 552	4952	13.03	1436	62.74	1.36	4.40	4.44	2.37	21.69
17 Rio Grande	5305	16.20	1538	73.89	1.51	4.44	4.44	2.44	22.18
18 Rio Grande	5526	17.76	1602	79.67	1.53	4.49	4.41	2.43	21.35
19 Rio Grande	4897	18.13	1420	82.26	1.60	4.48	4.43	2.31	21.69
20 Rio Fuego	4792	28.50	1389	78.89	1.48	4.71	4.43	2.41	21.57
21 Rio Grande	5110	17.56	1481	64.60	1.40	4.37	4.38	2.41	23.40
22 H 2274	4778	18.50	1423	86.69	1.37	4.60	4.29	2.40	22.67
23 Hypeel F1	8392	32.63	2531	84.75	1.56	5.58	4.27	2.47	23.16
24 Shasta F1	9690	40.46	2745	46.54	1.42	5.53	4.30	2.51	23.64
25 Ayer 900 F1	7997	31.36	2458	80.58	1.50	5.11	4.34	2.54	22.55
26 Cinthia F1	8505	32.86	2599	62.38	1.61	5.31	4.36	2.52	20.67
27 6108 F1	8127	26.60	2339	73.09	1.55	5.10	4.34	2.48	21.57
28 Ayer 1047 F1	8493	29.33	2481	77.87	1.53	5.51	4.37	2.44	21.82
29 Redstar F1	7321	28.50	2074	82.08	1.49	4.41	4.42	2.35	23.28
30 Vf 6203 F1	8532	30.15	2572	78.79	1.46	4.55	4.44	2.38	21.62
31 Mandur	6644	29.46	1961	90.93	1.58	4.20	4.40	2.35	21.21
32 Urbana	6825	27.10	2002	86.98	1.36	4.72	4.38	2.20	21.33
33 SC 2121	4828	16.96	1918	94.75	1.44	4.49	4.44	2.25	22.18
34 T-2 Improved	6556	23.40	1887	87.61	1.54	4.72	4.45	2.46	22.91
35 Chibli F1	7710	28.53	2381	99.19	1.55	4.76	4.43	2.49	24.25
36 Brix F1	7818	27.33	2270	94.63	1.40	4.74	4.37	2.34	24.50
37 XPH 12066	8235	23.53	2373	66.84	1.49	5.09	4.45	2.33	20.23

Çizelge 4.6. Çeşitlerin Şarkikaraağaç lokasyonundaki verim, salça verimi, erkenci verim, ortalama meyve ağırlığı, meyve sertliği brix, pH, renk ve vitamin C değerleri

Çeşit No ve Adı	Toplam Verim (kg/da)	Erkenci Verim (%)	Salça Verimi (kg/da)	Meyve Ağırlığı (g)	Sertlik (kg/cm ²)	Brix (%)	pH	Renk (a/b)	Vitamin C (mg/100 g)
1 Kero F1	8088	15.36	2345	92.95	1.57	4.97	4.47	2.35	23.29
2 Kargo F1	7903	13.50	2281	88.42	1.51	4.89	4.45	2.46	24.22
3 Es 2137	5105	14.40	1480	96.97	1.54	5.21	4.36	2.32	22.23
4 Rio Grande	4963	9.50	1439	75.78	1.36	4.44	4.32	2.28	20.79
5 6Z	5245	8.30	1521	76.78	1.20	4.39	4.41	2.18	21.06
6 5Z	5744	8.23	1665	76.47	1.25	4.41	4.41	2.17	20.73
7 4Z	5464	9.33	1584	68.14	1.26	4.62	4.35	2.23	21.06
8 3Z	5689	10.43	1649	51.54	1.08	4.61	4.35	2.20	20.63
9 230	4700	7.26	1363	41.23	1.03	4.41	4.27	2.13	20.28
10 234	4344	6.30	1259	38.95	1.13	4.42	4.38	2.13	20.47
11 323	4832	7.20	1401	39.27	1.16	4.36	4.43	2.14	21.08
12 352	4405	8.26	1422	38.49	1.20	4.32	4.38	2.19	20.44
13 644	4835	8.46	1402	38.69	1.22	4.47	4.42	2.22	20.54
14 İ-71	4942	9.26	1433	41.04	1.24	4.53	4.42	2.23	20.74
15 11-D-227	5110	10.30	1481	41.24	1.41	4.54	4.38	2.22	20.93
16 552	4856	9.63	1408	39.74	1.53	4.43	4.43	2.33	21.60
17 Rio Grande	5141	10.33	1491	76.37	1.42	4.44	4.43	2.42	22.12
18 Rio Grande	5526	11.33	1602	77.15	1.57	4.61	4.46	2.43	22.19
19 Rio Grande	5439	10.73	1577	78.12	1.46	5.54	4.43	2.31	22.22
20 Rio Fuego	4716	14.26	1367	82.66	1.47	4.64	4.42	2.38	23.00
21 Rio Grande	5969	10.43	1731	77.43	1.52	4.52	4.39	2.38	22.42
22 H 2274	4867	7.60	1405	61.24	1.47	4.64	4.35	2.37	22.67
23 Hypeel F1	8117	18.53	2354	84.26	1.55	5.71	4.37	2.49	23.41
24 Shasta F1	9006	20.43	2611	47.67	1.62	5.31	4.34	2.46	23.23
25 Ayer 900 F1	7897	17.30	2290	82.49	1.62	5.46	4.35	2.51	23.06
26 Cinthia F1	8502	16.83	2465	61.37	1.54	5.64	4.36	2.53	22.70
27 6108 F1	7909	13.16	2293	63.09	1.57	5.06	4.35	2.53	21.72
28 Ayer 1047 F1	8929	15.13	2415	78.96	1.52	5.24	4.34	2.46	22.22
29 Redstar F1	6896	13.26	2000	81.37	1.42	5.14	4.43	2.32	22.97
30 Vf 6203 F1	8447	16.36	2449	79.75	1.53	5.44	4.39	2.39	26.35
31 Mandur	6796	15.23	1970	89.30	1.24	4.52	4.39	2.30	25.95
32 Urbana	6678	13.30	1936	87.56	1.54	4.61	4.40	2.19	26.00
33 SC 2121	4818	8.50	1976	90.13	1.24	4.74	4.43	2.29	27.03
34 T-2 Improved	6266	10.26	1817	81.73	1.54	4.37	4.44	2.49	24.07
35 Chibli F1	7972	12.96	2311	97.56	1.51	4.67	4.42	2.47	24.11
36 Bixy F1	7552	14.36	2190	84.46	1.47	4.92	4.47	2.31	23.46
37 XPH 12066	8006	11.03	2321	72.62	1.62	5.16	4.36	2.23	21.99

4.1. Toplam Verim

Toplam verime ait sonuçlar ve ortalamalar Çizelge 4.4, 4.5 ve 4.6'da verilmiştir. İstatistik analiz sonuçları ise Çizelge 4.1.1'de verilmiştir.

Çizelge 4.7.1. Toplam verim istatistik analiz sonuçları

Çesit No	Çesitler ***	Lokasyonlar **			
		Eğirdir	Atabey	Şarkikaraağaç	Ortalama
1	Kero F1	8590	8138	8088	8272 d
2	Kargo F1	8095	8043	7903	8013 f
3	Es 2137	4964	5609	5105	5226 n
4	4 Rio Grande	4917	5103	4963	4994 op
5	6Z	5451	5025	5245	5241 mn
6	5Z	5671	5430	5774	5615 l
7	4Z	5756	5350	5464	5523 l
8	3Z	5882	5775	5689	5782 k
9	230	4526	4507	4700	4578 t
10	234	4712	4740	4344	4598 t
11	323	4715	4856	4832	4801 rs
12	352	4997	4877	4405	4927 pq
13	644	4445	5031	4835	4770 rs
14	I-71	5122	4911	4942	4992 op
15	11-D-227	5148	4886	5110	5065 o
16	552	4839	4952	4856	4883 pqr
17	Rio Grande	5547	5305	5141	5348 m
18	Rio Grande	5701	5526	5526	5584 l
19	Rio Grande	5404	4897	5439	5247 mn
20	Rio Fuego	4738	4792	4716	4749 s
21	Rio Grande	5797	5110	5969	5625 l
22	H 2274	4909	4778	4867	4844 qvs
23	Hypeel F1	8727	8392	8117	8412 c
24	Shasta F1	9467	9690	9006	9388 a
25	Ayer 900 F1	8265	7997	7897	8063 ef
26	Cinthia F1	8790	8505	8502	8599 b
27	6108 F1	8068	8127	7909	8035 ef
28	Ayer 1047 F1	8556	8493	8929	8460 c
29	Redstar F1	7154	7321	6896	7124 h
30	Vf 6203 F1	8871	8532	8447	8617 b
31	Mandur	6764	6644	6796	6704 i
32	Urbana	6906	6825	6678	6803 i
33	SC 2121	4891	4828	4818	4845 qrs
34	T-2 Improved F	6509	6556	6266	6444 j
35	Chibly F1	8210	7716	7972	7966 f
36	Brixy F1	7830	7818	7552	7733 g
37	XPH 12066	8184	8235	8006	8141 e
	<i>Ortalama</i>	<i>6412 a</i>	<i>6306 b</i>	<i>6259 b</i>	

** : Ortamlar arasındaki fark % 1 hata seviyesinde önemlidir

*** : Ortamlar arasındaki fark % 0,1 hata seviyesinde önemlidir

Denemeye alınan (37 adet standart ve F1 salçalık domates çeşidinin) 3 farklı lokasyonda verimleri % 0.1 hata seviyesinde istatistiki olarak önemli derecede bulunmuştur. Çizelge 4.7.1'in incelemesinden de anlaşılacağı gibi lokasyonlar arasındaki fark %1 seviyesinde önemli bulunmuştur. Her üç lokasyonda en yüksek verim Shasta F1 çeşidine saptanmıştır. Eğirdir lokasyonunda verim en yüksek, Şarkikaraağaç'da en düşük çıkmıştır. Tüm lokasyonlarında çeşitlerinin ortalama değerlerine bakılıncada Shasta F1 çeşidi en yüksek verim değerlerini vermiştir. Shasta, Cintia, VF 6203 çeşitleri ilk grupta en iyi verimli çeşitler olmuşlardır. Her üç lokasyon da Shasta F1 (9388 kg/da), VF6203 F1 (8617 kg/da), Cinthia F1 (8599 kg/da) çeşitleri en yüksek toplam verimli olarak ilk grupta yer almışlardır. F1 çeşitlerin standart çeşitlere göre daha verimli olduğu da gözlemlenmiştir. F1 salçalık domates çeşitlerinin standart çeşitlere göre çok daha verimli ortaya çıkmıştır.

4.2. Salça Verimi

Salça verime ait sonuçlar ve ortalamalar Çizelge 4.4, 4.5 ve 4.6'da verilmiştir. İstatistik analiz sonuçları ise Çizelge 4.7.2'de verilmiştir.

Çizelge 4.7.2. Salça Verimi İstatistik Analiz Sonuçları

Çeşit No	Çeşitler ***	Lokasyonlar **			
		Eğirdir	Atabey	Şarkikaraağaç	Ortalama
1	Kero F1	2440	2360	2345	2399 d
2	Kargo F1	2347	2332	2291	2324 fg
3	Es 2137	1439	1626	1480	1515 n
4	4 Rio Grande	1409	1480	1439	1443 op
5	6Z	1581	1457	1521	1520 n
6	5Z	1644	1574	1665	1628 m
7	4Z	1669	1551	1584	1601 m
8	3Z	1705	1674	1644	1677 l
9	230	1312	1307	1363	1327 t
10	234	1366	1374	1259	1333 t
11	323	1367	1408	1401	1392 qrs
12	352	1449	1414	1422	1429 pq
13	644	1289	1458	1402	1383 rs
14	İ-71	1485	1424	1433	1448 op
15	11-D-227	1507	1417	1481	1469 o
16	552	1403	1436	1408	1416 pqr
17	Rio Grande	1623	1538	1491	1551 n
18	Rio Grande	1653	1602	1602	1619 m
19	Rio Grande	1567	1420	1577	1522 n
20	Rio Fuego	1374	1389	1367	1377 s
21	Rio Grande	1681	1481	1731	1631 m
22	H 2274	1423	1385	1405	1405 qrs
23	Hypeel F1	2531	2433	2354	2440 c
24	Shasta F1	2745	2810	2611	2722 a
25	Ayer 900 F1	2458	2319	2290	2356 ef
26	Cinthia F1	2599	2466	2465	2494 b
27	6108 F1	2339	2356	2293	2330 efg
28	Ayer 1047 F1	2481	2463	2415	2453 c
29	Redstar F1	2074	2123	2000	2066 i
30	Vf 6203 F1	2572	2474	2449	2498 b
31	Mandur	1961	1926	1970	1953 j
32	Urbana	2002	1979	1936	1973 j
33	SC 2121	1418	1400	1397	1405 qrs
34	T-2 Improved F	1887	1901	1817	1869 k
35	Chibly F1	2381	2237	2311	2310 g
36	Brixy F1	2270	2267	2190	2242 h
37	XPH 12066	2373	2238	2321	2361 e
	Ortalama	<i>1860 a</i>	<i>1828 b</i>	<i>1814 b</i>	

** : Ortalamalar arasındaki fark % 1 hata seviyesinde önemlidir

*** : Ortalamalar arasındaki fark % 0,1 hata seviyesinde önemlidir

Denemeye alınan 3 farklı lokasyonda denenen 37 adet standart ve F1 salçalık domates çeşidinin salça verimleri % 0.1 hata seviyesinde istatistikî olarak önemli bulunmuştur. 4.7.2'in incelemesinden de anlaşılacağı gibi lokasyonlar arasındaki fark ve ortalamalar arasındaki %0,1 seviyesinde önemli bulunmuştur. Ortalamalar arasında % 0.1 hata seviyesinde önemlilik tespit edilmiştir. En yüksek ortalamaya salça verimi Eğirdir lokasyonundan elde edilmiştir. Eğirdir ve Atabey aynı grupta yer alırken Şarkikaraağaç farklı grupta yer almıştır. Her üç lokasyonda ve ortalamalar açısından değerlendirildiğinde en yüksek salça verimi Shasta çeşidine saptanmıştır. Salça veriminde ilk grup içinde en iyi salça verimli çeşitler Shasta, Hypeel, Ayer 900 olmuştur. Salça verimi ve toplam verim ekolojik faktörlerde dikkate alınarak bu çeşitlerden seçim yapılmalıdır. En yüksek teorik salça verimi bakımından tüm lokasyonlarda Shasta F1 (2722 kg/da), Cinthia F1 (2494 kg/da), Hypeel F1 (2440 kg/da) ilk üç sıraya girmiştir.

4.3. Erkenci Verim

Erkenci verime ait sonuçlar ve ortalamalar Çizelge 4.4, 4.5 ve 4.6'da verilmiştir. İstatistik analiz sonuçları ise Çizelge 4.7.3'de verilmiştir.

Çizelge 4.7.3. Erkenci Verim İstatistik Analiz Sonuçları

Çeşit No	Çeşitler ***	Lokasyonlar ***			
		Eğirdir	Atabey	Şarkikaraağaç	Ortalama
1	Kero F1	24.53	32.36	15.36	25.88 d
2	Kargo F1	30.20	30.43	13.50	24.71 f
3	Es 2137	28.13	26.53	14.40	23.02 g
4	4 Rio Grande	26.10	18.23	9.50	17.94 j
5	6Z	20.56	19.30	8.30	16.05 kl
6	5Z	20.33	19.60	8.23	16.05 kl
7	4Z	19.26	19.86	9.33	16.15 kl
8	3Z	19.56	19.26	10.43	16.42 k
9	230	11.66	11.60	7.26	10.20 r
10	234	12.40	12.43	6.30	10.37 r
11	323	13.43	12.63	7.20	11.08 q
12	352	14.73	13.50	8.26	12.16 p
13	644	12.43	13.40	8.46	11.43 q
14	İ-71	12.96	13.73	9.26	11.98 p
15	11-D-227	14.23	14.73	10.30	13.08 o
16	552	14.26	13.03	9.63	12.31 p
17	Rio Grande	17.40	16.20	10.33	14.81 m
18	Rio Grande	18.66	17.76	11.33	15.97 kl
19	Rio Grande	19.13	18.13	10.73	16.00 kl
20	Rio Fuego	27.16	28.50	14.26	23.31 g
21	Rio Grande	19.26	17.56	10.43	15.75 l
22	H 2274	19.13	18.50	7.60	15.07 m
23	Hypeel F1	33.40	32.63	18.53	28.18 b
24	Shasta F1	14.13	40.46	20.43	34.01 a
25	Ayer 900 F1	30.76	31.36	17.30	26.47 c
26	Cinthia F1	30.93	30.86	16.83	26.21 cd
27	6108 F1	27.36	26.60	13.16	22.37 h
28	Ayer 1047 F1	28.43	29.33	15.13	24.30 f
29	Redstar F1	27.46	28.50	13.26	23.07 g
30	Vf 6203 F1	29.56	30.15	16.36	25.36 e
31	Mandur	28.33	29.46	15.23	24.34 f
32	Urbana	26.33	27.10	13.30	22.21 h
33	SC 2121	16.26	15.96	8.50	13.57 n
34	T-2 Improved F	24.20	23.40	10.26	19.28 i
35	Chibly F1	27.16	28.53	12.96	22.88 g
36	Brixy F1	28.13	27.33	14.36	23.27 g
37	XPH 12066	24.53	23.53	11.03	19.70 i
	Ortalama	22.84 a	22.51 b	11.81 c	

*** : Ortalamalar arasındaki fark % 0,1 hata seviyesinde önemlidir

Denemeye alınan 3 farklı lokasyonda denenen 37 adet standart ve F1 salçalık domates çeşidinin erkenci verimleri % 0,1 hata seviyesinde istatistikî olarak önemli bulunmuştur. Erkenci verime ait sonuçlar ve ortalamalar Çizelge 4.4, 4.5 ve 4.6'da verilmiştir. İstatistik analiz sonuçları ise Çizelge 4.7.3'de verilmiştir. Çizelge 4.7.3'ün incelemesinden de anlaşılacığı gibi lokasyonlar arasındaki fark % 0,1 seviyesinde önemli bulunmuştur. Çeşitler arasında erkenci verim yönüyle % 0,01 seviyesinde önemli fark bulunmuştur. Denemedede Eğirdir lokasyonun da erkenci verimli çeşitler sırasıyla Shasta F1 ve Hypeel F1 Atabey'de Shasta F1 ve Kero F1, Şarkikaraağaç da ise Shasta F1 ve Hypeel F1 olduğu görülmektedir (Çizelge 4.4, 4.5, 4.6). Genel olarak erkencilik yönüyle ilk grupta Shasta F1 (34.01), Hypeel F1 (28.18), Ayer 900 F1 (26.47) çeşitleri yer almaktadır. Denemedede Şarkikaraağaç lokasyonunun ekolojik değerleriyle geçciliği sağladığı, bunun da olumlu yönde kullanılarak hammadde temini süresi aralığını uzatabileceği düşünülebilir. Erkencilik yönüyle lokasyonlardan bu açıdan faydalanaılabilir.

4.4. Ortalama Meyve Ağırlığı

Ortalama meyve ağırlığına ait sonuçlar ve ortalamalar Çizelge 4.4, 4.5 ve 4.6'da verilmiştir. İstatistik analiz sonuçları ise Çizelge 4.7.4'de verilmiştir.

Çizelge 4.7.4. Ortalama Meyve Ağırlığı İstatistik Analiz Sonuçları

Çeşit No	Çeşitler ***	Lokasyonlar *			
		Eğirdir	Atabey	Şarkikaraağaç	Ortalama
1	Kero F1	91.59	92.66	92.95	92.20 b
2	Kargo F1	92.60	82.60	88.42	89.54 b
3	Es 2137	88.12	78.40	86.67	82.39 de
4	4 Rio Grande	74.44	76.17	75.78	74.46 jkl
5	6Z	74.54	81.46	76.78	77.59 hij
6	5Z	81.17	86.08	76.47	81.24 efg
7	4Z	72.66	71.22	68.14	70.71 m
8	3Z	75.43	67.94	51.54	64.97 n
9	230	42.86	42.35	41.23	42.15 q
10	234	42.01	42.34	38.95	41.10 qr
11	323	41.66	38.21	39.27	39.51 qr
12	352	99.09	37.17	38.49	38.25 r
13	644	38.61	43.09	38.69	40.13 qr
14	İ-71	39.20	43.75	41.04	41.35 qr
15	11-D-227	41.86	38.63	41.24	40.57 qr
16	552	40.61	62.74	39.74	47.69 p
17	Rio Grande	76.77	73.89	76.37	75.68 ij
18	Rio Grande	77.58	79.67	77.15	78.13 ghi
19	Rio Grande	81.28	82.26	78.12	80.55 efgħ
20	Rio Fuego	76.56	78.89	82.66	79.37 efgħ
21	Rio Grande	74.83	64.60	77.43	70.28 klm
22	H 2274	67.83	86.69	61.24	71.75 lm
23	Hypeel F1	87.96	84.75	84.26	85.65 c
24	Shasta F1	52.37	46.54	47.67	48.86 p
25	Ayer 900 F1	80.70	80.58	82.49	81.26 efg
26	Cinthia F1	61.07	62.38	61.37	61.61 o
27	6108 F1	62.89	73.09	63.09	66.35 n
28	Ayer 1047 F1	77.91	77.87	78.96	78.25 fghi
29	Redstar F1	81.32	82.28	81.37	81.65 def
30	Vf 6203 F1	80.18	78.79	79.75	79.57 efgħ
31	Mandur	84.47	90.93	88.30	89.57 b
32	Urbana	92.82	86.98	87.56	89.12 b
33	SC 2121	90.21	94.75	90.13	91.80 b
34	T-2 Improved F	84.92	87.61	81.73	84.75 cd
35	Chibly F1	98.06	99.19	97.56	98.27 a
36	Brixy F1	90.96	94.63	89.46	91.68 b
37	XPH 12066	85.63	66.84	72.62	75.03 ijk
	<i>Ortalama</i>	<i>71.96 a</i>	<i>71.29 a</i>	<i>69.59 b</i>	

*** : Ortalamalar arasındaki fark % 0,1 hata seviyesinde önemlidir

Denemeye alınan 3 farklı lokasyonda denenen 37 adet standart ve F1 salçalık domates çeşidinin ortalama meyvo % 0.1 hata seviyesinde istatistikî olarak önemli bulunmuştur. Lokasyonlar arasındaki fark %1 seviyesinde önemli bulunmuştur. Lokasyon ortalamaları arasında Ortalama meyve ağırlığı değerleri Eğirdir için Chibly ve Kargo çeşitleri en yüksek meyve ağırlığına 664, 352 çeşitleri ise en düşük meyve ağırlığına sahip oldukları görülmektedir. Atabey için Chibly ve Brixyların çeşitleri en yüksek meyve ağırlığına 11-D-227, 352 çeşitleri ise en düşük meyve ağırlığına sahip oldukları görülmektedir. Şarkikaraağaç için Chibly ve Kero çeşitleri en yüksek meyve ağırlığına 352, 664 çeşitleri ise en düşük meyve ağırlığına sahip oldukları görülmektedir (Çizelge 4.4, 4.5, 4.6). En yüksek meyve ağırlığı her üç lokasyondada Chibly çeşidi sahiptir.

4.5. Meyve Sertliği (Delinme Direnci)

Delinme direncine ait sonuçlar ve ortalamalar Çizelge 4.4, 4.5 ve 4.6'da verilmiştir. İstatistik analiz sonuçları ise Çizelge 4.7.5'de verilmiştir.

Çizelge 4.7.5. Delinme Direnci Sertlik İstatistik Analiz Sonuçları

Çesit No	Çesitler ***	Lokasyonlar			
		Eğirdir	Atabey	Şarkikaraağaç	Ortalama
1	Kero F1	1.62	1.61	1.57	1.60 a
2	Kargo F1	1.57	1.56	1.51	1.54 abcd
3	Es 2137	1.44	1.42	1.54	1.47 fghij
4	4 Rio Grande	1.52	1.53	1.36	1.47 efghij
5	6Z	1.27	1.26	1.20	1.24 klm
6	5Z	1.25	1.16	1.25	1.22 lmn
7	4Z	1.22	1.22	1.26	1.24 klm
8	3Z	1.10	1.08	1.08	1.09 p
9	230	1.34	1.09	1.03	1.15 no
10	234	1.12	1.16	1.13	1.14 op
11	323	1.21	1.21	1.16	1.19 mno
12	352	1.22	1.18	1.20	1.20 mno
13	644	1.20	1.11	1.22	1.18 mno
14	İ-71	1.26	1.25	1.24	1.24 klm
15	11-D-227	1.26	1.22	1.41	1.23 klm
16	552	1.27	1.36	1.53	1.29 k
17	Rio Grande	1.46	1.51	1.42	1.46 ghij
18	Rio Grande	1.57	1.53	1.57	1.54 abcd
19	Rio Grande	1.48	1.60	1.46	1.50 cdefg
20	Rio Fuego	1.54	1.48	1.47	1.53 bcdefg
21	Rio Grande	1.42	1.40	1.52	1.42 ij
22	H 2274	1.43	1.37	1.47	1.42 ij
23	Hypeel F1	1.62	1.56	1.55	1.56 abc
24	Shasta F1	1.35	1.42	1.62	1.41 j
25	Ayer 900 F1	1.46	1.50	1.62	1.50 cdefgh
26	Cinthia F1	1.57	1.61	1.54	1.60 ab
27	6108 F1	1.56	1.55	1.57	1.57 ab
28	Ayer 1047 F1	1.61	1.53	1.52	1.56 abc
29	Redstar F1	1.54	1.49	1.42	1.53 abcdefg
30	Vf 6203 F1	1.43	1.46	1.53	1.47 efghij
31	Mandur	1.48	1.58	1.24	1.49 defghi
32	Urbana	1.61	1.36	1.54	1.50 cdefgh
33	SC 2121	1.17	1.44	1.24	1.28 kl
34	T-2 Improved F	1.55	1.54	1.54	1.54 abcde
35	Chibily F1	1.55	1.55	1.51	1.53 abcdef
36	Brixy F1	1.36	1.40	1.47	1.48 defghij
37	XPH 12066	1.38	1.49	1.62	1.43 ghij
	Ortalama	1.41 a	1.40 a	1.39 a	

*** : Ortalamalar arasındaki fark % 0,1 hata seviyesinde önemlidir

Denemeye alınan 3 farklı lokasyonda denenen 37 adet standart ve F1 salçalık domates çeşidinin ortalama meyve sertliği yönünden farklılık % 0,1 hata seviyesinde istatistikî olarak önemli bulunmuştur. Çizelge 4.7.5'in incelemesinden de anlaşılacağı gibi lokasyonlar arasındaki fark bulunmamıştır. Çeşitler arasında % 0,1 seviyesinde farklılık tespit edilmiştir. Lokasyonlara ait en yüksek ve en düşük delinme direnci değerlerini taşıyan çeşitler Eğirdir için Urbana ve 230 Atabey için 6108 ve 3Z Şarkikaraağaç için 6108 ve 5Z tespit edilmiştir (Çizelge 4.4, 4.5, 4.6). Delinme direnci en yüksek çeşitler Kero F1, Cinthia F1, 6108 F1 olarak sıralanabilir. Delinme direnci değerleri nakliyenin gerektiği uzun mesafelerde dikkate alınarak çeşit seçimine karar verilmelidir.

4.6. Suda Çözünebilir Kuru Madde (Brix)

Suda çözünebilir kuru maddeye ait sonuçlar ve ortalamalar Çizelge 4.4, 4.5 ve 4.6'da verilmiştir. İstatistik analiz sonuçları ise Çizelge 4.7.6'de verilmiştir.

Çizelge 4.7.6. Briks İstatistik Analiz Sonuçları

Çeşit No	Çeşitler ***	Lokasyonlar *			
		Eğirdir	Atabey	Şarkikaraağaç	Ortalama
1	Kero F1	5.23	5.21	4.97	5.14 fgh
2	Kargo F1	5.08	5.08	4.89	5.01 i
3	Es 2137	5.26	5.32	5.21	5.26 e
4	4 Rio Grande	4.46	4.49	4.44	4.46 pqrs
5	6Z	4.36	4.31	4.39	4.36 v
6	5Z	4.47	4.43	4.41	4.44 pqrt
7	4Z	4.62	4.57	4.62	4.60 lm
8	3Z	4.61	4.73	4.64	4.66 kl
9	230	4.36	4.35	4.41	4.38 tuv
10	234	4.42	4.27	4.42	4.37 uv
11	323	4.42	4.48	4.36	4.42 rstuv
12	352	4.42	4.43	4.32	4.40 stuv
13	644	4.48	4.32	4.47	4.42 qrstu
14	İ-71	4.44	4.45	4.53	4.47 opqr
15	11-D-227	4.55	4.52	4.54	4.53 no
16	552	4.41	4.40	4.43	4.41 rstuv
17	Rio Grande	4.41	4.44	4.44	4.43 qrstu
18	Rio Grande	4.57	4.49	4.61	4.56 lm
19	Rio Grande	4.48	4.48	4.54	4.50 nop
20	Rio Fuego	4.38	4.71	4.64	4.71 k
21	Rio Grande	4.45	4.37	4.52	4.45 pqrs
22	H 2274	4.60	4.60	4.64	4.61 lm
23	Hypeel F1	5.71	5.58	5.71	5.67 a
24	Shasta F1	5.24	4.97	5.31	5.17 f
25	Ayer 900 F1	5.62	5.58	5.46	5.55 b
26	Cinthia F1	5.61	5.53	5.64	5.59 b
27	6108 F1	5.27	5.11	5.06	5.15 fg
28	Ayer 1047 F1	5.51	5.31	5.24	5.35 d
29	Redstar F1	5.08	5.10	5.14	5.11 gh
30	Vf 6203 F1	5.32	5.51	5.44	5.42 c
31	Mandur	5.53	4.41	4.52	4.49 opq
32	Urbana	4.68	4.55	4.61	4.61 lm
33	SC 2121	4.27	4.20	4.74	4.40 stuv
34	T-2 Improved F	4.74	4.72	4.37	4.61 lm
35	Chibly F1	4.73	4.49	4.67	4.63 i
36	Brixy F1	4.77	4.74	4.92	4.81 j
37	XPH 12066	5.00	5.09	5.16	5.08 h
	Ortalama	4.78 a	4.77 a	4.74 b	

*** : Ortalamalar arasındaki fark % 0,1 hata seviyesinde önemlidir

Denemeye alınan 3 farklı lokasyonda denenen 37 adet standart ve F1 salçalık domates çeşidinin brix değerleri % 0,1 hata seviyesinde istatistiki olarak önemli bulunmuştur. Lokasyonlar arasındaki fark %1 seviyesinde önemli bulunmuştur. Çeşitler arasında % 0,1 seviyesinde farklılık tespit edilmiştir. Çizelge 4.7.6 incelendiğinde lokasyonlarda sırasıyla en yüksek ve en düşük brix değeri içeren çeşitler Eğirdir için Hypeel F1 ve SC 2121 Atabey için Hypeel F1 ve SC 2121 Şarkikaraağaç için Hypeel F1 ve 352'dir (Çizelge 4.4, 4.5, 4.6).

4.7. pH

pH'ya ait sonuçlar ve ortalamalar Çizelge 4.4, 4.5 ve 4.6'da verilmiştir. İstatistik analiz sonuçları ise Çizelge 4.7.7'de verilmiştir.

Çizelge 4.7.7. pH İstatistik Analiz Sonuçları

Çeşit No	Çeşitler ***	Lokasyonlar			
		Eğirdir	Atabey	Şarkikaraağaç	Ortalama
1	Kero F1	4.46	4.48	4.47	4.47 a
2	Kargo F1	4.46	4.44	4.45	4.45 ab
3	Es 2137	4.42	4.39	4.36	4.39 gh
4	4 Rio Grande	4.37	4.36	4.32	4.35 jk
5	6Z	4.45	4.41	4.41	4.42 bcdefg
6	5Z	4.41	4.40	4.41	4.40 efgh
7	4Z	4.33	4.41	4.35	4.36 ij
8	3Z	4.41	4.38	4.35	4.38 hi
9	230	4.35	4.34	4.27	4.32 k
10	234	4.35	4.32	4.38	4.35 jk
11	323	4.36	4.43	4.43	4.41 cdefgh
12	352	4.44	4.38	4.38	4.40 efgh
13	644	4.42	4.40	4.42	4.41 cdefg
14	İ-71	4.45	4.41	4.42	4.42 bcdef
15	11-D-227	4.42	4.38	4.38	4.39 fgh
16	552	4.40	4.44	4.43	4.42 bcdefg
17	Rio Grande	4.42	4.44	4.43	4.43 bcde
18	Rio Grande	4.44	4.41	4.46	4.44 bc
19	Rio Grande	4.40	4.43	4.43	4.42 cdefg
20	Rio Fuego	4.44	4.43	4.42	4.43 bcde
21	Rio Grande	4.42	4.38	4.39	4.39 gh
22	H 2274	4.33	4.29	4.35	4.32 k
23	Hypeel F1	4.32	4.27	4.37	4.32 k
24	Shasta F1	4.32	4.30	4.37	4.33 jk
25	Ayer 900 F1	4.32	4.34	4.34	4.33 jk
26	Cinthia F1	4.35	4.36	4.35	4.35 ij
27	6108 F1	4.37	4.34	4.36	4.35 ij
28	Ayer 1047 F1	4.32	4.37	4.34	4.34 jk
29	Redstar F1	4.40	4.42	4.43	4.41 cdefg
30	Vf 6203 F1	4.34	4.44	4.39	4.39 gh
31	Mandur	4.42	4.40	4.39	4.40 efgh
32	Urbana	4.44	4.38	4.40	4.41 defgh
33	SC 2121	4.40	4.44	4.43	4.42 bcdef
34	T-2 Improved F	4.36	4.45	4.44	4.41 cdefg
35	Chibily F1	4.42	4.43	4.42	4.42 bcdefg
36	Brixy F1	4.42	4.37	4.47	4.44 bcd
37	XPH 12066	4.37	4.45	4.36	4.39 gh
<i>Ortalama</i>		4.39 a	4.39 a	4.39 a	

*** : Ortamlar arasındaki fark % 0,1 hata seviyesinde önemlidir

Denemeye alınan 3 farklı lokasyonda denenen 37 adet standart ve F1 salçalık domates çeşidinin ortalama pH değerleri % 0.1 hata seviyesinde istatistikî olarak önemli bulunmuştur. Lokasyon ortalamaları arasında farklılık bulunmamıştır. Tüm lokasyonlarda çeşitlere ait pH değerlerinin 4-5.5 arasında değiştiği saptanmıştır. Çeşitler arasında ise % 0,1 seviyesinde önemli farklılık tespit edilmiştir. İşleme sanayisinde pH değerleri dikkate alınarak çeşit seçimine gidilmelidir. Eğirdir için en yüksek pH değeri Kero F1 ve en düşük pH değeri olan Hypeel F1 çeşitlerinde tespit edilmiştir. Atabey. için en yüksek pH değeri ve en düşük pH değeri olan çeşitler T-2 Improved ve 230 tespit edilmiştir. Şarkikaraağaç için en yüksek pH değeri ve en düşük pH değeri olan Brixy F1 ve 230 çeşitleri tespit edilmiştir.

4.8. Renk

Renge ait sonuçlar ve ortalamalar Çizelge 4.4, 4.5 ve 4.6'da verilmiştir. İstatistik analiz sonuçları ise Çizelge 4.7.8'de verilmiştir.

Çizelge 4.7.8 Renk Değerleri İstatistik Analiz Sonuçları

Çesit No	Çesitler ***	Lokasyonlar *			
		Eğirdir	Atabey	Şarkikaraağaç	Ortalama
1	Kero F1	2.42	2.37	2.35	2.38 efg
2	Kargo F1	2.41	2.34	2.46	2.40 def
3	Es 2137	2.37	2.32	2.32	2.34 ghi
4	4 Rio Grande	2.42	2.26	2.28	2.32 hij
5	6Z	2.41	2.18	2.18	2.21 lmnn
6	5Z	2.37	2.17	2.17	2.23 lm
7	4Z	2.42	2.15	2.23	2.23 kl
8	3Z	2.28	2.14	2.20	2.20 lmno
9	230	2.35	2.08	2.13	2.15 op
10	234	2.32	2.11	2.13	2.14 p
11	323	2.25	2.11	2.14	2.16 nop
12	352	2.23	2.14	2.19	2.17 mnop
13	644	2.19	2.16	2.22	2.20 lmno
14	I-71	2.24	2.21	2.23	2.20 lmno
15	11-D-227	2.20	2.22	2.22	2.22 lm
16	552	2.22	2.37	2.33	2.31 ij
17	Rio Grande	2.17	2.44	2.42	2.41 de
18	Rio Grande	2.23	2.43	2.43	2.43 cd
19	Rio Grande	2.39	2.31	2.31	2.35 ghi
20	Rio Fuego	2.24	2.41	2.38	2.34 ghi
21	Rio Grande	2.35	2.41	2.38	2.38 efg
22	H 2274	2.35	2.40	2.37	2.37 efg
23	Hypeel F1	2.46	2.47	2.49	2.48 bc
24	Shasta F1	2.33	2.51	2.46	2.43 cd
25	Ayer 900 F1	2.55	2.54	2.51	2.53 a
26	Cinthia F1	2.53	2.52	2.53	2.53 a
27	6108 F1	2.53	2.48	2.53	2.51 ab
28	Ayer 1047 F1	2.46	2.44	2.46	2.45cd
29	Redstar F1	2.26	2.35	2.32	2.31 ij
30	Vf 6203 F1	2.34	2.38	2.39	2.37 efgh
31	Mandur	2.47	2.35	2.30	2.37 efg
32	Urbana	2.27	2.20	2.19	2.22 lm
33	SC 2121	2.07	2.25	2.29	2.20 lmno
34	T-2 Improved F	2.11	2.46	2.49	2.35 fghi
35	Chibly F1	2.57	2.49	2.47	2.51 ab
36	Brix F1	2.43	2.34	2.31	2.36 fghi
37	XPH 12066	2.28	2.33	2.23	2.38 jk
	<i>Ortalama</i>	2.33 a	2.32 b	2.32 b	

*** : Ortalamalar arasındaki fark % 0,1 hata seviyesinde önemlidir

Denemeye alınan 3 farklı lokasyonda denenen 37 adet standart ve F1 salçalık domates çeşidinin verimleri % 0,1 hata seviyesinde istatistikî olarak önemli bulunmuştur. Lokasyonlara ait ölçülen değerlerinin genelde 2,0 değerinin üzerinde olduğu saptanmıştır. Genelde çok aşırı renkleme ile ilgili sorun yaşanmamıştır. Çeşitler arasında % 0,1 düzeyinde önemli farklılık tespit edilmiştir. Renk değerleri en yüksek olan çeşitler lokasyonlara göre Eğirdir için Shasta, Atabey için 6108 F1 Şarkikaraağaç için Cinthia F1 olarak saptanmıştır.

4.9. Askorbik Asit (Vitamin C)

Vitamin C'ye ait sonuçlar ve ortalamalar Çizelge 4.4, 4.5 ve 4.6'da verilmiştir. İstatistik analiz sonuçları ise Çizelge 4.7.9'de verilmiştir.

Çizelge 4.7.9. Askorbik Asit (vitamin C) İstatistik Analiz Sonuçları

Çeşit No	Çeşitler ***	Lokasyonlar			
		Eğirdir	Atabey	Sarkikaraağaç	Ortalama
1	Kero F1	21.62	22.42	23.29	23.29 bcd
2	Kargo F1	24.50	23.28	24.22	24.22 a
3	Es 2137	23.59	22.79	22.23	22.73 defg
4	4 Rio Grande	22.01	21.33	20.79	21.28 lmn
5	6Z	22.00	20.35	21.06	21.06 mno
6	5Z	20.79	20.84	20.73	20.84 nop
7	4Z	21.00	20.86	21.06	21.06 mno
8	3Z	20.96	20.72	20.63	20.63 op
9	230	20.88	19.99	20.28	20.28 p
10	234	20.43	20.72	20.47	20.47 op
11	323	20.91	21.08	21.08	21.08 mno
12	352	20.84	20.84	20.44	20.94 no
13	644	21.03	20.47	20.54	20.54 op
14	İ-71	22.18	20.72	20.74	20.74 nop
15	11-D-227	22.38	20.84	20.93	20.89 no
16	552	21.36	21.69	21.60	21.60 jklm
17	Rio Grande	24.28	22.18	22.12	22.12 ghijk
18	Rio Grande	22.18	21.35	22.19	22.19 ghij
19	Rio Grande	21.33	21.69	22.22	22.12 ghi
20	Rio Fuego	24.25	21.57	23.00	23.00 bcdef
21	Rio Grande	21.45	23.40	22.42	22.42 fgh
22	H 2274	21.85	22.67	22.67	22.67 efg
23	Hypeel F1	23.52	23.16	23.41	23.41 bc
24	Shasta F1	22.55	23.64	23.23	23.23 bcde
25	Ayer 900 F1	23.52	22.55	23.06	23.06 bcde
26	Cinthia F1	22.62	20.67	22.70	22.70 defg
27	6108 F1	21.64	21.57	21.72	21.72 jklm
28	Ayer 1047 F1	22.74	21.82	22.22	22.22 ghi
29	Redstar F1	22.58	23.28	22.97	22.97 bcdef
30	Vf 6203 F1	21.45	21.62	26.35	21.72 jklm
31	Mandur	22.06	21.21	25.95	21.79 ikjl
32	Urbana	21.57	21.33	26.00	21.58 klm
33	SC 2121	22.55	22.18	27.03	22.24 ghi
34	T-2 Improved F	22.55	22.91	24.07	22.85 cdef
35	Chibily F1	23.77	24.25	24.11	23.98 a
36	Brixy F1	24.01	24.50	23.46	23.46 b
37	XPH 12066	25.11	20.23	21.99	
	Ortalama	22.18 a	22.05 ab	21.86 b	

*** : Ortamlar arasındaki fark % 0,1 hata seviyesinde önemlidir

Denemeye alınan 3 farklı lokasyonda denenen 37 adet standart ve F1 salçalık domates çeşidinin verimleri % 0,1 hata seviyesinde istatistikî olarak önemli bulunmuştur. Salça işleme sanayisinde vitamin c değeri çok önemli olmamakla birlikte çeşitlerin yapılan analizlerle yeterli vitamin c sınır değerleri içinde olduğu görülmüştür. Lokasyonlar arasındaki değerler önemli düzeyde farklı bulunmuştur. Çeşitler arasında % 0,1 seviyesinde farklılık bulunmuştur. Eğirdir için Brix F1, Atabey için Rio Fuego ve Şarkikaraağaç için Brix F1 en yüksek askorbik asit (vitamin C) içeriğine sahip çeşitlerdir.

5. TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışma sanayiye uygun olan bazı domates çeşitlerinin Isparta ilinde 3 farklı lokasyonda verim, kalite ve adaptasyon özelliklerinin tespit edilmesi amaçlanmıştır.

Yapmış olduğumuz bu çalışma ile Isparta koşullarında daha önce hiç çalışılmamış bir yörede çalışılmıştır. Sanayi domatesi işleme sektöründe artan gelişmeler yüksek verimli kaliteli amaca uygun çeşitleri en uzun dönem aralığında bulmayı zorunlu kılmıştır. Bunun için ıslah edilen ve edilmiş olan çeşitlerin farklı ekolojilerde değerlendirilmesi gerekmektedir. Türkiye'de domates verimindeki düşüklüğün nedenleri, bölgelere uygun çeşitlerin seçilmemesine ve uygun yetiştircilik tekniklerinin kullanılmamasından kaynaklanmaktadır. Türkiye'de hızla artan nüfusun, gerek sofralık, gerek salçalık ihtiyacının günden güne artması ve ihracatında artması sonucunda ekim alanları artmış ve daha verimli yüksek randımanlı çeşitlerin arayışı içine girilmiştir.

Türkiye'de araştırma kuruluşları yanında, tohum şirketleri adaptasyon çalışmaları yanı sıra çeşit geliştirme çalışmalarını sürdürmektedir. Son yıllarda sanayi domatesi üretiminde görülen gelişmeler daha verimli çeşitlerin bulunması üzerine yoğunlaşmıştır. Farklı ekolojilere uyumlu çok sayıda çeşidin bulunma şansı konu ile ilgilinenleri heyecanlandırmaktadır. Domates çeşit denemelerinde seçim yapıılırken pazarlanabilirlik, uniform meyve teşekkülü, meyve şekli, büyülüklüğü, rengi, yola dayanım, gibi özellikleri üstün çeşitlerin seçilmesi esasdır. Yurt dışında da çeşit denemeleri sebze ıslahının temel parçası olarak değerlendirilmekte farklı ülkelerin ekolojik koşullarına göre üstün çeşitlerin seçilmesi esas alınmaktadır.

Türkiye dünya domates üretiminde etkin bir yere sahip olup, Isparta ilinde 3 farklı lokasyon koşullarında verim, kalite ve adaptasyon yetenekleri üzerine olan etkilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Çalışma da 2004 yılında Isparta ilinin 3 farklı lokasyonunda denemeler gerçekleştirilmiştir. İlk kez Şarkikaraağaç ilçesinde bu konu ile ilgili çalışma yapılmıştır. Çeşitlere lokasyonlardaki etkilerde gözönüne alınarak bakılınca, genel olarak verim unsurları, brix, pH, değerleri de dikkate alınınca Shasta, Hypeel Ayer

900, Kero, Kargo, Ayer 1047, Brixy, Chibli Cinthia çeşitlerinin ön sırada yer aldığı görülmektedir.

Erkencilik ve işleme sanayisine hammadde temini üzerinde durulması gereken bir konulardır. Erkencilik ile özelleşmiş çalışmaların yapılması gerekligi 1999 ve 2000 yıllarında belirtilmiştir (Padem vd., 2001). Shasta çeşidi için erkencilik özelliği her üç lokasyonda gözlenmiştir. İlk kez çalışma yapılan Şarkikaraağaç lokasyonu bu yönden önem taşımaktadır. Şarkikaraağaç da vejetasyon periyodunun biraz daha geç başlaması 10 gün gibi ortalama gecikmenin söz konusu olması Isparta ve Eğirdir yöresinde domates biterken bu yörenin hammadde teminini sürdürübileceği ve hatta daha az maliyet ile bunu oluşturabileceği görülmüştür. Böylelikle Şarkikaraağaç yöresinden bu kapsamda yararlanılabileceği denememizin en önemli sonuçlarından biridir.

Salça fabrikalarına uzun dönem ürün temini gerekliliği önemli bir konudur. Bunun için erkenci ve ekolojiye dayalı uzun dönem ürün veren çeşitler tercih edilmelidir. Bazı denemelerde teorik salça verimi baz alındığı için erkencilik ve süreklilik düşünülmemektedir. Bu yüzden işleme tesileri kısa süre çalışabilimekte ve atıl kalmaktadır. Erkencilik yönünden de her üç lokasyonda Shasta, Ayer 900, Kargo Hypeel onde yer almaktadır.

Teorik salça verimi de işleme teknolojisinde önemli unsurlardandır. Yüksek verimli çeşitlerin yüksek salça verimi vermesi gerekliliği düşünülmemelidir. Çünkü salça verimi brix ve verim değerlerinin intreaksiyonuna bağlıdır. Her üç lokasyon için de salça verim değerleri yönünden yüksek çeşitler Shasta, Hypeel, Cinthia, Ayer 1047 olmuştur.

Ortalama meyve ağırlıkları çeşitlere göre değişiklik göstermiştir. Meyvenin elle hasadında meyve ağırlığı işçilik maliyetine etki etmektedir. Salçalık özelliklerine yanı sıra sofralık karakterde olan çeşitler de denememizde rastlanılmıştır. Özellikle 3Z, 4Z, 5Z, 6Z çeşitlerinin sofralık görüşüleri ve nitelikleri fazladır. 230, 234, 323, 352, 644, İ-71, 11-D, 277, 552 çeşitlerinin meyvelerinin küçük oldukları tespit edilmiştir.

Meyve delinme dirençleri de ürünün işleme tesisine nakli esnasında önem taşımaktadır. Uzak noktalardan hammadde temini gerekli olduğunda meyvedeki delinme direnci kamyonda taşınma yüksekliğini belirleyici bir faktördür. Delinme direnci yüksek çeşitler her üç lokasyon içinde Urbana, Hypeel, Chibli, Brix, Kero, Kargo tespit edilmiştir.

Brix değerleri teorik salça veriminde esasa teşkil etmektedir. Brix çeşit karakteri taşınan bir kriter olup, pH ve renk değerleri ise ekolojik faktörlerden daha fazla etkilenmektedir. Brix değerleri yüksek çeşitler tüm lokasyonlar için Shasta, Hypeel, Brix, Ayer 900, Kero, Kargo, VF 6203 olmuştur. Tüm çeşitlerde brix değerinin kritik değerlerin üzerinde olduğu saptanmıştır. Brix değerleri genellikle, yapılan Sandom çalışmaları ve diğer araştırmacıların çalışmalarıyla ve lokasyonlardan da bağımsız birbirine uyum göstermektedir (Vural vd., 1991)

Salçada ekşilik probleminin ortadan kaldırılması yönyle düşük pH'lı çeşitlerin eliminasyonu gereklidir. pH sanayilik domatesde salça işlemesinde ısıl işlem derecesinin ayarlanması ve lezzetin tayininde önemlidir. Lokasyonlarda çeşitler arasında bulduğumuz pH değerleri genel olarak birbiriyle uyum içindedir.

Renk içeriği miktarı salçanın etkisi olarak bir çalışmaya rastlanmamıştır. Tüm çeşitlerin a/b değeri 2'nin üzerinde bulunmuştur.

Vitamin C içeriğinin salça işleme teknolojisinde ısıl işlemlere başvurulduğundan dolayı çok fazla etkisi mevcut değildir. Fakat sofralık değeri olan çeşitlerin bulunması ve çeşit karakterlerinin incelenmesi nedeniyle vitamin C değerlerine bakılmıştır. Lokasyonlar bazında vitamin C değerleri açısından bir farklılık bulunmamıştır. Genelde tüm çeşitler normal sınırlar içinde vitamin içeriğine sahiptirler. Çeşitlerin askorbik asit içeriği de tüm lokasyonlarda Çizelge 2.1de belirtilen sınır değerler arasında yer almaktadır.

Shasta, Hypeel, Kero, Kargo, Brix Chibli gibi öne çıkan çeşitler Şarkikaraağaç lokasyonu içinde benzer performansları sergilemişlerdir. Bu çeşitler her üç lokasyon içinde önerilebilir. Sanayi açısından çok önemli olan bu çeşitlerin

yetiştiriciliği önem kazanmaktadır. Ama sanayi domatesi üretiminde sürekli yeni çeşitler aranmalı ve ıslah çalışmaları sürdürülmelidir.

Bu çalışmada ortaya çıkan sonuç, ülkemizde yapılan detaylı ulusal çalışmalarдан olan SANDOM projeleri Vural vd., 1990, 1991, 1992, Yoltaş vd, 1992, Duman vd., 1995, Düzyaman, 1996, Kaplan 1998, Sağlam ve Fidan, Kaynaş vd., 2000 ve bölgede yapılmış olan Padem ve Öcal, 1997, Padem vd., 2001 ve diğer benzeri yaptıkları çalışmalar ile uyum ve paralellik sergilemektedir.

Çalışmanın sonuçları eşliğinde ulusal ve bölgesel olarak sanayilik domates üretimi ve işlemesi noktasında kurumlara üreticilere firmalara şu tavsiyeler sunulabilir:

- Öncelikle adaptasyon çalışmaları yeni çeşitlerin sürekli ıslahı ve yeni ekolojilerin devreye girmesi nedeniyle planlı programlı şekilde kesintiye uğratılmadan sürdürülmelidir.
- Domates işleme sanayisi ve salça fabrikaları araştırma kuruluşları, üniversiteler firmalar sürekli işbirliğini sürdürmelidir.
- Yeni ekolojiler için şans tanınmalı makinalı hasada önem verilmelidir.
- Hizmetçi eğitim faaliyetlerine salça işleme sektöründe çalışan teknik personele eğitim yenilikler ve çalışmalar hakkında bilgi verilmelidir
- Tohumda dışa bağımlılığı ortadan kaldırmak için ülkesel bazda sanayilik domates ıslah projelerine önem verilmelidir. Çeşit geliştirme çalışmalarına hız kazandırılmalıdır.
- Bölgesel olarak Şarkikaraağaç yöresindeki ekolojik faktörlerden yararlanılarak üretim periyodu uzun bir sürece yayılmalıdır. Bölgeye tüm yeni çeşitler iyi derecede adapte olmuşlardır. Bu da burada üretimin sorunsuz bir şekilde yürüyebileceğini ortaya koymuştur. Bu araştırma ile yörede bir ilk adım atılmıştır, bundan sonra yeni çeşitlerle yapılacak benzer çalışmalarının sonuçları bir yandan üreticiye, bir yandan da sanayici ve tüccarlara uzandıkça, yörede yeni çalışmaların yapılması ve araştırmaların sürdürülmesi gerekmektedir.

- Arazi kirasının ucuz ve arazinin yeterince bol olması ve Beyşehir gölünden temin edilen sulama suyunun düzenli ve ucuz maliyetli olması nedeniyle üretim de girdi maliyetleri düşmekte buda yöre çiftçisi için daha fazla kazanç demektir. Şarkikararağaç yörenin bu durumu ilk olarak salçalık domates üretiminde kullanılabileceği çalışmamızda görülmekle birlikte, araştırmalara devam edilmelidir. Diğer sebze ve meyve türleri ve süs bitkileri için bölgede üretime yönelik çalışmalar yapılmalıdır. Bu sonuçlar bölgedeki yetişтирicilik için büyük yararlar sağlayacaktır, daha sağlıklı ve iyi sonuçlar eldesi için çalışmalara devam edilmelidir.

6. KAYNAKLAR

- Abak, K., Çürük, S., 1995. Bazı Domates Genotiplerinin Çukurova Koşullarında Nemli-Yüksek Sıcaklığa Uyumları, Çiçek Tozu Canlılık ve Çimlenme Yetenekleri. Türkiye II. Ulusal Bahçe Bitkileri Kongresi, Cilt: 2, 1s., ADANA.
- Abak, K., Sensoy S., Alan, A. R. ve Sarı, N., 1996. Bazı Önemli Sanayi Domates Çeşitlerinin Harran ovası Koşullarında Verim ve Kaliteleri, GAP 1. Sebze Tarımı Sempozyumu Harran Üniversitesi ŞANLIURFA:
- Akıllı, M., 1984. Domates Yetiştiriciliği. Tarım ve Orman ve Köyişleri Bakanlığı Adana Teknik Ziraat Müdürlüğü Meyseb Başmühendisliği, ADANA
- Akıllı, M., Polat, E., Atasayar A., 1995. Bazı Başarılı Salçalık Domates Çeşitlerinin Antalya Koşullarında Yetişirme Olanakları Üzerine Bir Araştırma. Türkiye II. Ulusal Bahçe Bitkileri Kongresi, Cilt: 2, 74-76s., ADANA.
- Alan, M.N., Kovancı, İ., Yoltaş, T., Çolakoğlu H., 1992. Domatesin Kaldırılmış Olduğu Bitki Besin Elementleri, Bunların Taşınması ve Potasyumun Verime Olan Etkileri Üzerinde Araştırmalar. Türkiye I. Ulusal Bahçe Bitkileri Kongresi, Cilt: 2, 169s., İZMİR.
- Amore, R. D., Palumbo, A. D., Morra, L., Lahoz, E., 1994. Agrochemical and Quantitative Evaluation of Processing Tomato Cultivars Grownin 'Inpiana Del Sele' Acta Horticulture 376, 51-55 p.
- Anaç, S., Yoltaş, T., Yokaş, İ., Kapar, A., 1992. Değişik Sulama Sistemlerinin Sanayi domateslerinde Verim ve Kalite Üzerine Etkileri. Türkiye I. Ulusal Bahçe Bitkileri Kongresi, Cilt: 2, 415 s., İZMİR.
- Anonim 1983. Gıda Maddeleri Muayene ve Analiz Yöntemleri Kitabı. Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığı, Gıda İşleri Genel Müdürlüğü, Merkez İkmal Müdürlüğü Basımevi, ANKARA.
- Anonim, 2006a www.amitom.com
- Anonim, 2006b www.isparta.gov.tr
- Anonim, 2005. www.fao.org www.meteor.gov.tr Tarım İl Müdürlüğü Isparta.
- Anonim, 2004. Tarım İl Müdürlüğü Kayıtları Isparta.
- Altuğ, T., Ova, Demirağ, K., Kurtcan, Ü., 1995. Gıda Kalite Kontrolü. Ege Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi Yayınları No:29, İZMİR.
- Aschcroft, W. J., Gurban, S., 1989 Proceessing Tomato Cultivar Evaluation in Northern Victoria. Acta Horticulturae, 247, 127-132 p.
- Bagett, J. R., Mansour, N. S., Kean D., 1995. 'Oregon Star and Oregon Pride' Parthenocarpic Tomatoes. Hort. Science 30-3, 649-650.
- Başoğlu, F., Köşker, Ö., 1980. Domates ve Biber Salçalarının Bozulmasına Sebeb Olan Bazı Bakterilerin İzolasyon ve İdentifikasiyonları Üzerine Araştırmalar. Ankara Üniversitesi, Ziraat Fakültesi Diploma Sonrası Yüksek Okulu, İhtisas Tez Özeti, ANKARA.

- Başoğlu, F., 1994. Gıda Kalite Kontrol. Uludağ Üniversitesi, Ziraat Fakültesi Ders Notları No:50, BURSA.
- Bayraktar, K., 1953. Sebze Bahçelerinde Yetiştirilen Yerli ve Amerikan Domates Çeşitlerinin Özellikleri ve Teknolojik Değerleri Üzerinde Mukayeseli Araştırmalar. A. Ü. Ziraat Fakültesi Yayınları 42, ANKARA
- Cemeroğlu, B., 1975. Piyasadaki Domates Salçalarının Bazı Analitik Özellikleri. Bursa Gıda Kontrol Eğitim ve Araştırma Yayınları No:1, Çankaya Matbaası, BURSA.
- Cemeroğlu, B., Acar, J., 1986. Meyve ve Sebze İşleme teknolojisi, Literatür Yayıncılık-Dağıtım-Pazarlama Sanayi ve Tic. Ltd. Şti., ANKARA.
- Cemeroğlu, B., 1992. Meyve ve Sebze İşleme Endüstrisinde Temel Analiz Metotları. Biltav Üniversite Kitapları Serisi, No:02_2, ANKARA.
- Demir, İ., Turgut, İ., 1999. Genel Bitki İslahı. Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Yayınları No:496, Bornova İZMİR.
- Dernek Z., 1975. Konya Ovasında Yetiştirilecek Domates Çeşitlerinin Tespitile İlgili Bar Araştırma, Köyişleri Bakanlığı Topraksu Genel Müdürlüğü Konya Bölge Topraksu Araştırma Enstitüsü Yayınları, Genel Yayın No: 42 Raporlar Serisi No:29 KONYA.
- Duman, İ., Yoltaş, T., 1995. Biga Yöresinde Çift Sıralı Dikime Uygun Sanayi Domatesi Çeşitlerinin Belirlenmesi Üzerinde Bir Araştırma. Sanayi Domatesini Üretimini Geliştirme Projesi. Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Doğruluk Matbaacılık San. Tic. Ve Ltd. Şti., 43-53s., İZMİR.
- Duman, İ., Eşiyok, D., Vural, H., 1995. Üstün Verim ve teknolojik Özelliklere Sahip Sanayi Domatesi Çeşitlerinin Belirlenmesi. I. Ana Verim Denemesi. Sanayi Domatesini Üretimini Geliştirme Projesi. Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Doğruluk Matbaacılık San. Tic. Ve Ltd. Şti., 1-16s., İZMİR.
- Düzgüneş, O., Kesici ,T., Kavuncu, O., Gürbüz, F., 1987. Araştırma ve Deneme Metotları (İstatistik Metotları), Ankara Üniversitesi, Ziraat Fakültesi Yayınları: 1021, Ders Kitabı: 295, ANKARA.
- Düzyaman, E., Duman, İ., İlbi, H., Vural H., 1996. Üstün Verim ve Teknolojik Özelliklere Sahip Sanayi Domatesi Çeşitlerinin Belirlenmesi. I.Aná Verim Denemesi Sanayi Domatesi Üretimini Geliştirme Projesi. Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Doğruluk Matbaacılık San.Tic. ve Ltd. Şti., 23-28 s., İZMİR.
- Ecevit, F., 1986. Domates Çeşitlerinin (SC 2121 ve Rf 17) Konya Şartlarında Yetiştirilme İmkanları Üzerine Bir Araştırma. Derim, 3(2) 77-81. KONYA.
- Erkan, S., Eser B., Yorgancı, Ü., 1992. Domates Mozaik Virüsünün Bazı Domates Çeşitlerine Olan Etkileri. Türkiye Ulusal Bahçe Bitkileri Kongresi, Cilt: 2, 411-414s., İZMİR.
- Erkan, S., Gümüş, M., Duman, İ., 1996. Marmara Bölgesinin Değişik Yetiştiriciliğinin Özelliklerinin ve Sorunlarının Belirlenmesine Yönelik Bir Araştırma. Sanayi Domatesini Üretimini Geliştirme Projesi. Ege

- Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Doğruluk Matbaacılık San. Tic. Ve Ltd. Şti., 1-4s., İZMİR.
- Frankel, C., J., 1989. Quality and Prevervation of Vegetables. Library of Cogress Cataloging In Publicaion Data, 64-67, USA.
- Günay, H., Yurdagel, Ü., 1992. Domates Üretimi Sürecinde Aşamalar Arasında Oluşan Bileşim ve Renk Değişimleri. Ege Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Dergisi, seri B, Cilt :9, Sayı:1, 23-26 s. İZMİR.
- Kaplan, N., 1998. Güneydoğu Anadolu Bölgesine Uygun Sanayi Domates Çeşitlerinin Saptanması. 2. Sebze Tarımı Sempozyumu . 70-76 s., TOKAT.
- Kara, Z. ve Karaşahin M. 1998. Domateslerde Endüstriyel Özellikler ve Bunların Elde Edilmesi Üzerine Çalışmalar, S. Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Bahçe Bitkileri Anabilim Dalı Yüksek Lisans Semineri, KONYA.
- Kaynaş, K., Kuzucu, C. Ö., Kuzucu, F. C., Dardeniz, A., 2000. Bazı Domates Çeşitlerinin Kalite ve Verim Özelliklerinin Belirlenmesi. III. Sebze Tarımı Sempozyumu 11-13 Eylül 2000, 130-137 s., ISPARTA.
- May, D., Gonzales, J., Bieche, D. J., 1994. Irrigation and Nitrojen Management as They Affect Fruit and Yield of Processing Tomatoes. Fifty İnternational Symposim on the Processing Tomato, Sorrento Italy, 23-27 November 1993. Acta Horticulture No. 376 227-234.
- McNeil, E., Strzlecki, K., 1996. Processed Tomato Products Situation and Outlook in Elected Countries. World Horticultural Trade and Us Export Opportunities.
- Öcal,A., 1999. Isparta Koşullarına Uygun Üstün Verim ve Teknolojik Özelliklere Sahip Domates Çeşitlerinin Belirlenmesi. Süleyman Demirel Üniversitesi. Fen Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi. ISPARTA.
- Özzambak, E., Tuncay, Ö., Düzyaman, E., İlbi, H., 1995. Üstün Verim ve Teknolojik Özelliklere Sahip Domates Çeşitlerinin Belirlenmesi. Sanayi Domatesi Üretimini Geliştirme Projesi. Ege Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Doğruluk Matbaacılık San. Tic. ve Ltd Şti., 17-31s., İZMİR.
- Padem, H., Öcal, A., 1998. Isparta ve Yöresinde Salçalık Domates Yetiştiriciliği ve Geliştirme Olanakları. Isparta'nın Dünü Bugünü ve Yarını Sempozyumu-II , ISPARTA.
- Padem, H., Öcal, A., 1998. Effect of Humic Acid Applications on Yield and Some Characteritics of Urocessing Tomato. Acta Horticulturae 487, 225-228p.
- Padem, H., Ünlü, H., Ecevit, F.M., 2001. Göller Bölgesi'ne Uygun Üstün Verim ve Teknolojik Özelliklere Sahip Domates (*Lycopersicon esculentum* Mill.) Çeşitlerinin Belirlenmesi. TÜBİTAK Proje No: TARP-2185.
- Pelletier O. 1985.Vitamin C (L-ascorbic and Dehydro-L-ascorbic acids). P:303-347.
- Pimpini, F., Giardani, L., Borin M., Gianquinto, G., 1992. Effects of Poultry Manure and Mineral Fertilizers on The Quality of Crops. Journal of Agricultural Science, 118.2, 215-221p.
- Potter, J., N., 1986 Food Science. Fifith Edititon Deparment of Food Science, Cornell University, Ithaca, Newyork, 113-119.

- Sarıçalı İ.H., 2006 Dış Ticareti Geliştirme Genel Müdürlüğü Bülteni, ANKARA.
- Sağlam, N., Fidan, S., 1998. Tokat Koşullarında İkinci Ürün Yetiştiriciliği İçin Uygun Sanayilik Domates Çeşitlerinin Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma. 2. Sebze Tarımı Sempozyumu, 28-30 Eylül 1998 65-70s, TOKAT.
- Sürmeli, N. 1987 ve Türkeş, N., 1990. Sofralık ve Sanayi Domatesi Çeşit Tespit Denemesi, Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığı, Atatürk Bahçe Kültürleri Merkez Araştırma Enstitüsü. Yayın No:61 YALOVA.
- Şeniz, V., 1992. Domates, Biber ve Patlıcan Yetiştiriciliği. TAV Yayınları No:26 YALOVA.
- Thomas, P., 1986. Variety Testing, A seed Industry Perspective, Hort. Science Vol :2 196 p.
- Utku, M., 1990. Isparta İklim Etüdü Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü, ANKARA.
- Vassiliou, Z., Christou, M., 1999. Behaviour of Processing Tomato Varities in Greece. Acta Horticulturae; 487, 335-338p.
- Vural, H., Özambak, E., Eser, B., Eşiyok, D., Yoltaş, T., Duman, İ., 1990. Üstün Verim ve Teknolojik Özelliklere Sahip Domates Çeşitlerinin Belirlenmesi. Sanayi Domatesi Üretimini Geliştirme Projesi. Ege Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Doğruluk Matbaacılık San. Tic. ve Ltd Şti., 1-23s., İZMİR.
- Vural, H., Özambak, E., Eser, B., Eşiyok, D., Yoltaş, T., Duman, İ., 1991. Üstün Verim ve Teknolojik Özelliklere Sahip Domates Çeşitlerinin Belirlenmesi. Sanayi Domatesi Üretimini Geliştirme Projesi. Ege Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Doğruluk Matbaacılık San. Tic. ve Ltd Şti., 1-23s., İZMİR.
- Vural, H., Özambak, E., Eser, B., Eşiyok, D., Yoltaş, T., Duman, İ., 1992. Üstün Verim ve Teknolojik Özelliklere Sahip Domates Çeşitlerinin Belirlenmesi. Sanayi Domatesi Üretimini Geliştirme Projesi. Ege Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Doğruluk Matbaacılık San. Tic. ve Ltd Şti., 191-196s., İZMİR.
- Vural, H., Özambak, E., Eser, B., Eşiyok, D., Yoltaş, T., Duman, İ., 1993. Üstün Verim ve Teknolojik Özelliklere Sahip Domates Çeşitlerinin Belirlenmesi. Sanayi Domatesi Üretimini Geliştirme Projesi. Ege Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Doğruluk Matbaacılık San. Tic. ve Ltd Şti., 1-18s., İZMİR.
- Vural H., 2000. Kültür Sebzeleri (Sebze Yetiştirme) Ege Üniversitesi, Ziraat Fakültesi Bahçe Bit. Bölümü 267 s. İZMİR.
- Yoltaş, T., Çakarız, R., 1993. Sanayi Domatesi Üretiminde Geciken Hasadın Verim ve Kaliteye Etkileri Üzerinde Araştırma. Sanayi Domatesi Üretimini Geliştirme Projesi. Ege Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Doğruluk Matbaacılık San. Tic. Ve Ltd. Şti. 129-138s. İZMİR.

EKLER

- Ek- 1 Araştırmada Kullanılan Deneme Alanlarının Genel Görünümü
- Ek- 2 Araştırmada Kullanılan Çeşitlere Ait Meyvelerin Genel Görünümleri
- Ek -3 Toprak Örneği Alımı
- Ek- 4 Domates Meyve Şekilleri

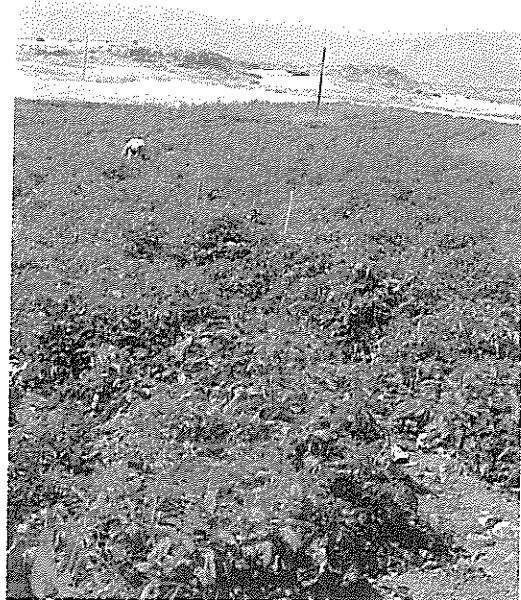
Ek- 1 Araştırmada Kullanılan Deneme Alanlarının Genel Görünümü

Eğirdir Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsü. Deneme Alanı

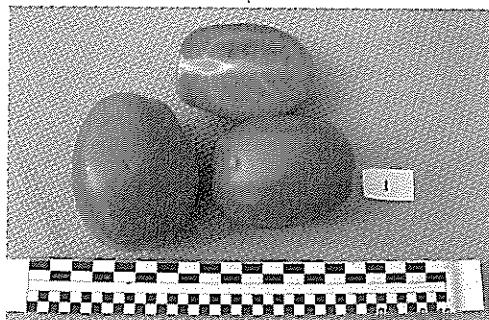

Atabey İlçe Elça A.Ş. Deneme Alanı

Şarkikaraağaç İlçesi Yeniköy Deneme Alanı

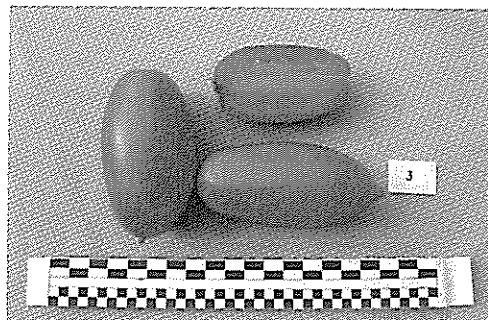
Ek-2 Araştırmada Kullanılan Çeşitlere Ait Meyvelerin Genel Görünümleri

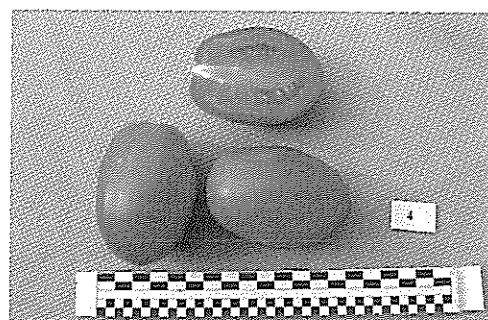
1 Kero F1

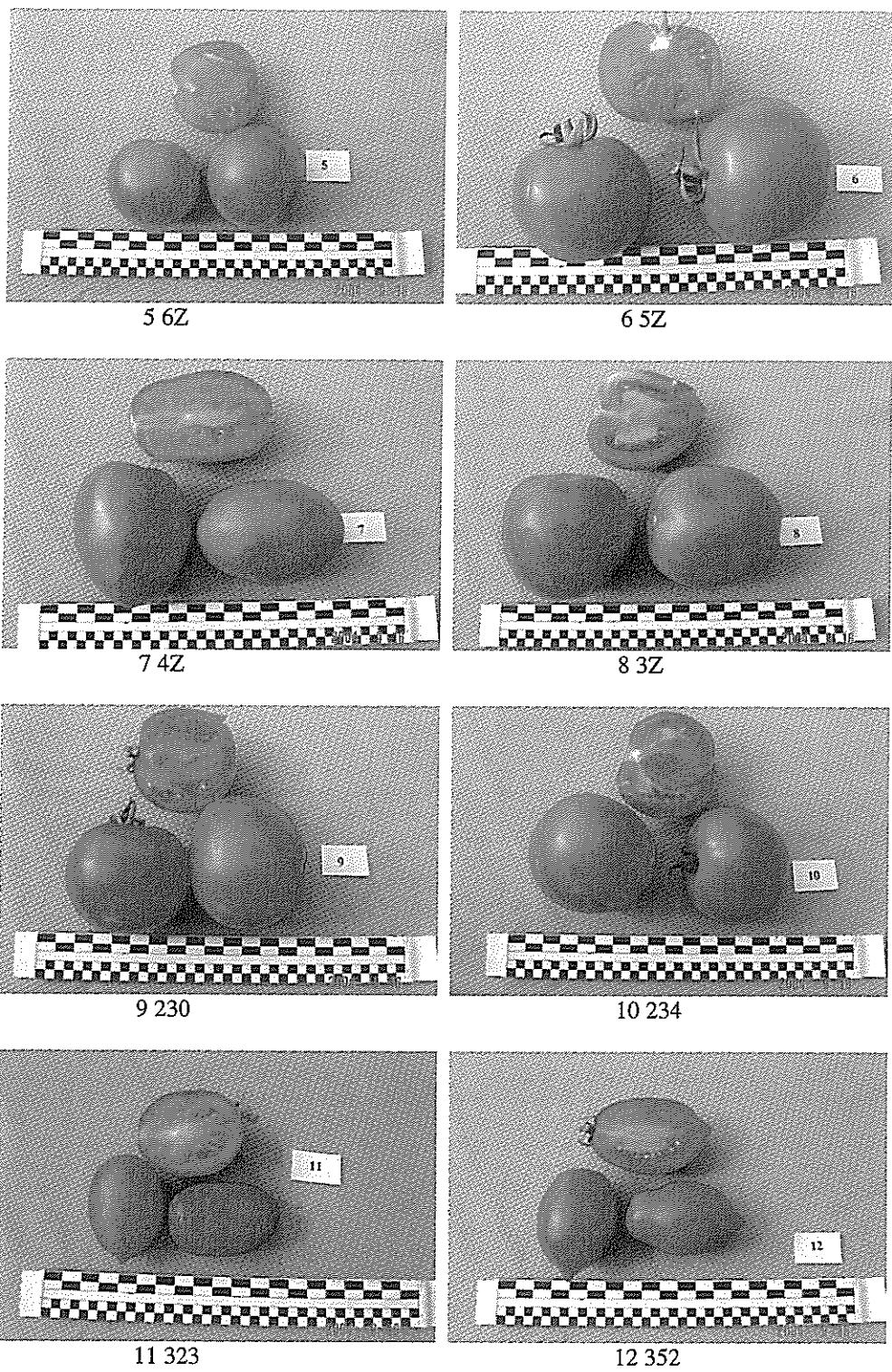
2 Kargo F1

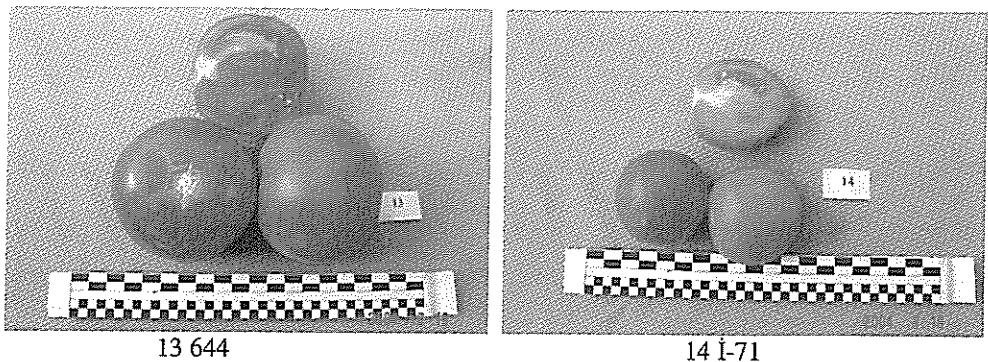

3 Es 2137

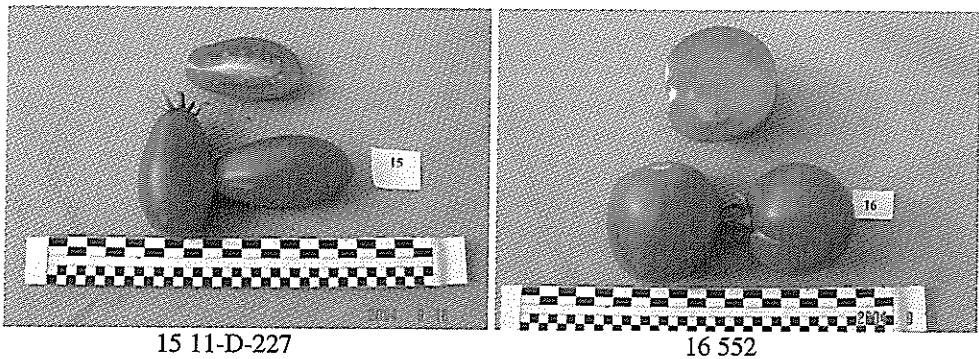
4 Rio Grande

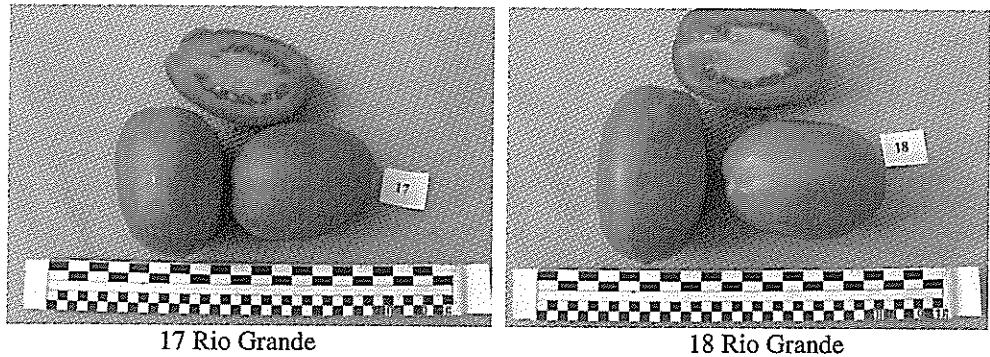
13 644

14 i-71

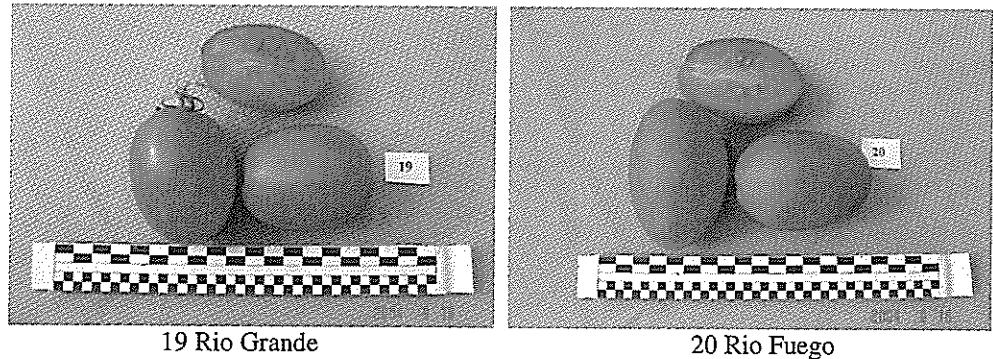
15 11-D-227

16 552

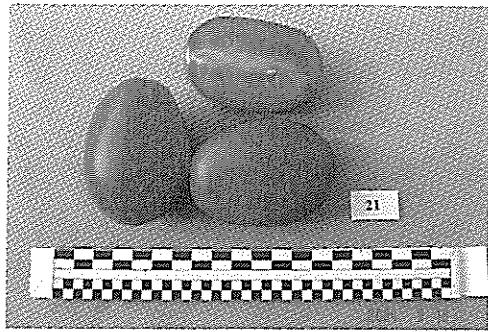
17 Rio Grande

18 Rio Grande

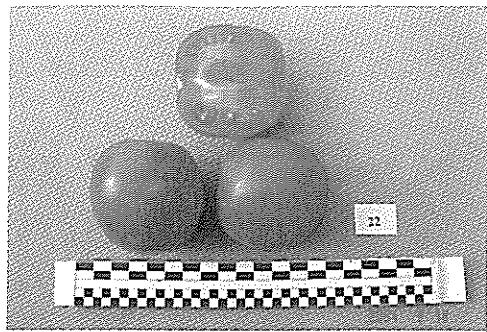

19 Rio Grande

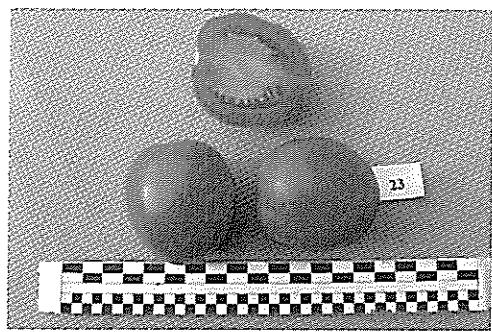
20 Rio Fuego

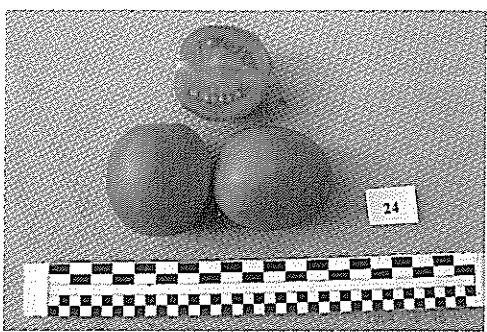
21 Rio Grande

22 H 2274

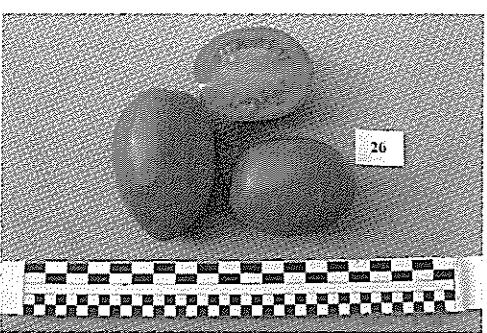
23 Hypeel F1

24 Shasta F1

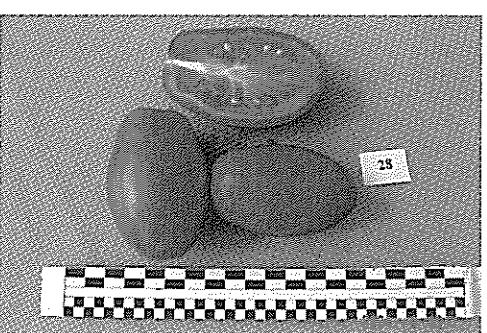
25 Ayer 900 F1

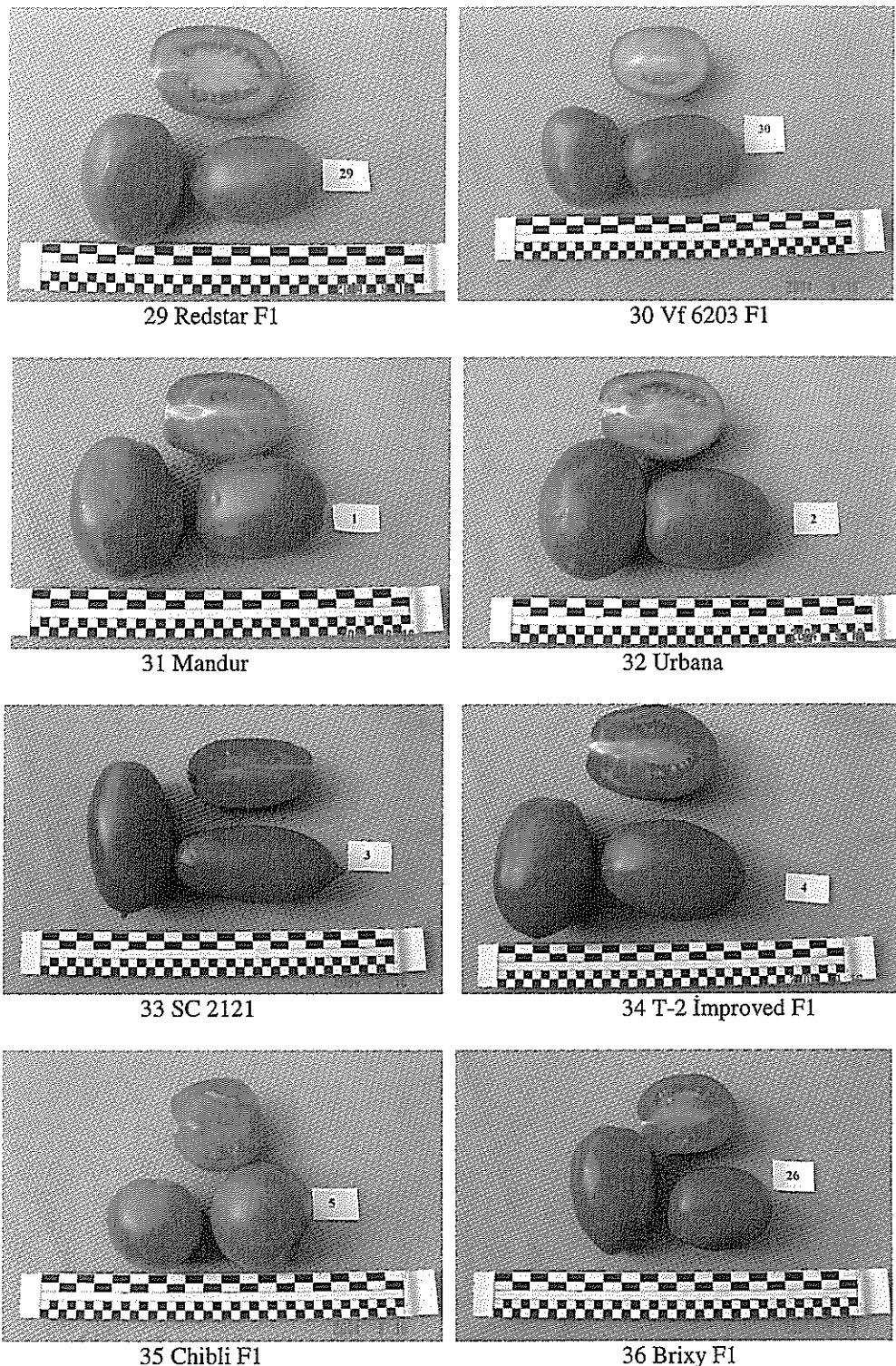
26 Cinthia F1

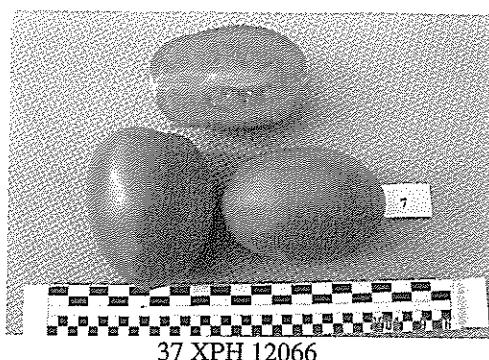

27 6108 F1

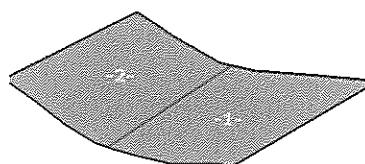
28 Ayer 1047 F1

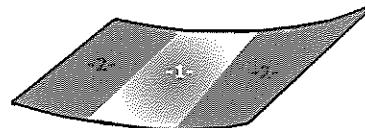

Ek -3 Toprak Örneği Alımı

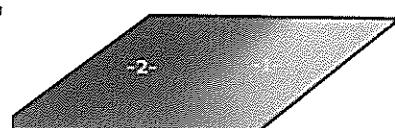
Eğimli Arazi
arazi

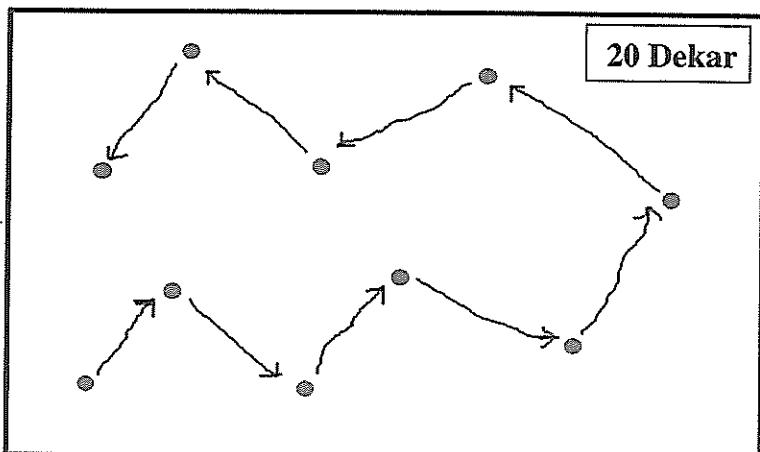
Taban suyu yüksek arazi

Toprak rengi değişen

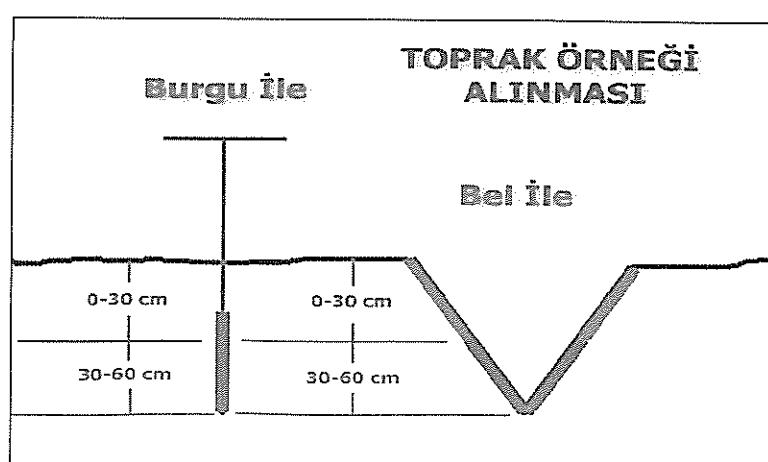

1. Toprak örneği alınında önce arazinin farklılıklarını belirlenmelidir. Eğim, toprak rengi, toprak tipi, yükseklik, taban suyunun durumu gibi arazideki farklılıklar dikkate alınarak, her farklı bölgeden ayrı örnek alınmalıdır.

Örnek alım yerlerinin belirlenmesi

2. Eğer arazi homojen ise 20 da araziden 1 örnek alınması yeterli olabilir. Bunun için rasgele zig zaglar çizerek veya bir plan dahilinde arazi büyülüüğe göre 5-10 nokta işaretlenir ve buralardan burgu veya bel

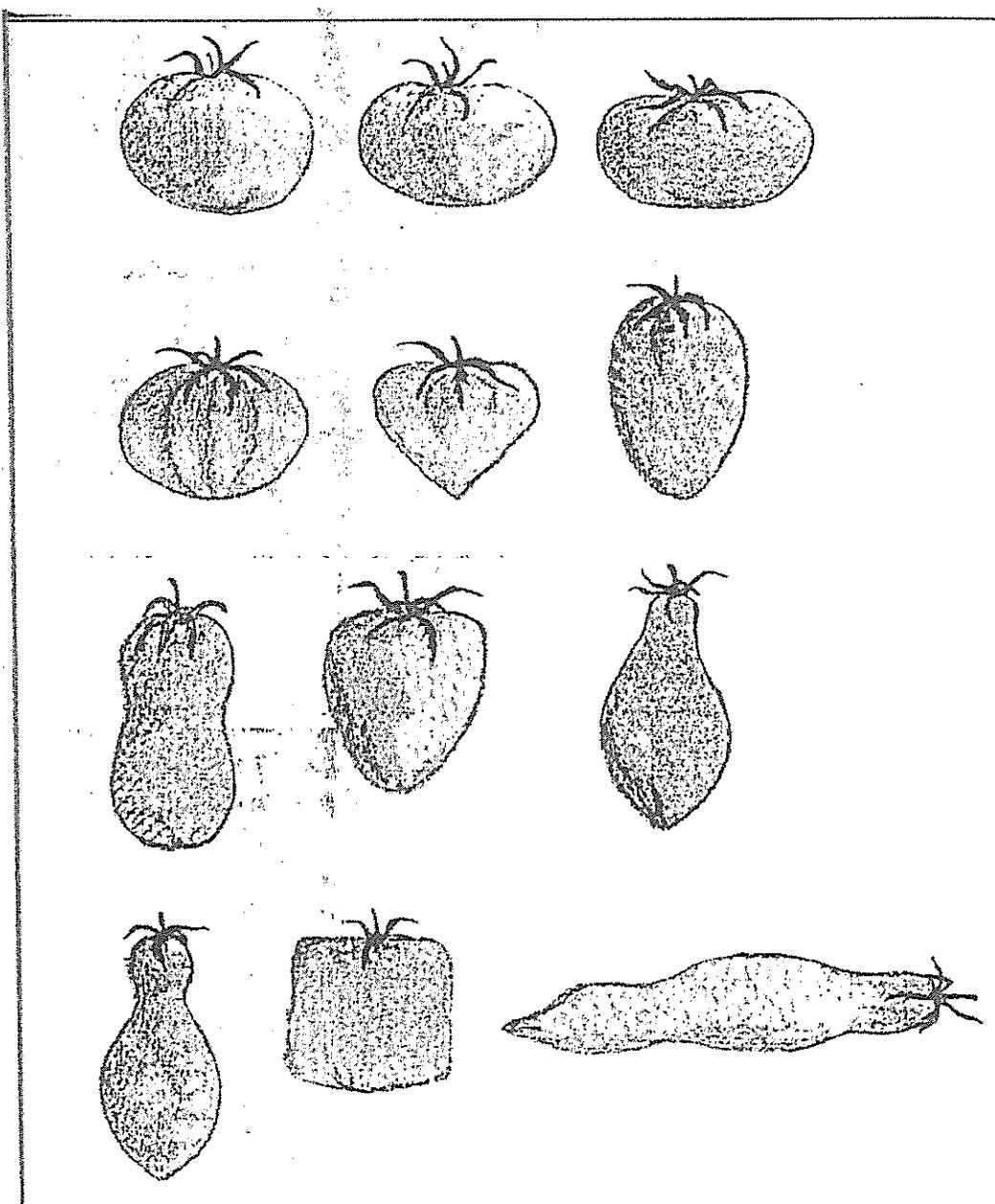

Burgu veya bel ile toprak örneği alımı

yardımı ile 0-30 ve 30-60 cm derinliklerden toprak örnekleri alınır.

3. Eğer bel ile toprak örneği alınacaksa işaretlenen noktalarda toprak 60 cm derinliğe kadar V şeklinde açılır ve V'nin yüzeyinden 2-3 cm kalınlığındaki bir tabaka 0-30 ve 30-60 cm derinliklerden ayrı ayrı alınır.
4. Her bir derinlikten alınan örnekler kendi aralarında iyice karıştırılarak içinden 1-2 kg toprak alınır ve laboratuvara gönderilir.

Ek- 4 Domates Meyve Şekilleri (Vural, 2000)

ÖZGEÇMIŞ

Adı Soyadı : Seçkin GARGIN

Doğum Yeri : Isparta

Doğum Yılı : 1973

Medeni Hali : Evli

Yabancı Dil : İngilizce

Eğitim ve Akademik Durumu :

Lise : 1984- 1991 Anadolu Lisesi Isparta

Lisans : 1995- 2000 Süleyman Demirel Üniversitesi Ziraat Fakültesi Bahçe Bitkileri
Bölümü

Çalıştığı Kurumlar ve Yıl:

2000-2002 İl Milli Eğitim Müdürlüğü Isparta

2003 Eğirdir Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsü

Yayınları :